

Kansanääni

Nro 2/04

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan
ja kansanvallan puolesta

Irtonumero
1,70 €

VASTARINTA LEIKKAUKSILLE

LAAJENEET

Ahon-Viinasen hallitus aloitti leikkauspolitiikan, jota Lipposen-Niinin hallitukset jatkoivat. Nykyhallituksen ohjelma sisältää aineksia suunnan muuttamiseksi. Heikkoudestaan se on kuitenkin taipumassa vanhan politiikan jatkajaksi, jolloin kansan toiveet muutoksesta eivät toteudu.

Sivut 3 ja 12

Äänestämällä vastalause EU-politiikalle

Ensi kesäkuussa pidetään EU:n parlamenttivaalit. Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovat asettaneet SKP:n listoille neljä ehdokasta. EU-torjumiseksi on kyettävä muuttamaan uusoikeistolainen talouspolitiikka. Siksi tulee tehdä kaikki mahdollinen poliittisen rintaman rakentamiseksi EU-suuntausta vastaan.

Sivut 2,3,5, 6, 8 ja 9

Sodanvastainen liike voimistuu

Maaliskuun 20. 2004 tuli kuluneeksi vuosi Bushin hyökkäyksestä Irakiin. Silloin organisoitiin ympäri maailmaa sodan vastaisia mielenosoituksia. Nyt näyttääkin siltä, että rauhanliike on muodostumassa merkittäväksi yhteiskunnalliseksi voimaksi, jossa ymmärretään entistä paremmin sodan todelliset syyt.

Sivut 4 ja 7

Sivu 2:

- *Bushin lähtölaskentaviikot
- *Irti EU:n vääristyneestä alue- ja maatalouspolitiikasta!

Sivu 3:

- * Kallis euro voimistaa Kiina-ilmiota
- * Palkkako työllistämisen este?

Sivu 4:

- * Suomi ja Nato: Osa 2
- * EUVKr ohitettiin jälleen valtionavustuksissa

Sivu 5:

- * On palattava rauhanomaiseen ulkopolitiikkaan!

Sivu 6:

- * Kuuba-solidaarisuudella saarto menneisyyteen
- * Marxilainen analyysi ei edellytä vaaliboikottia

Sivu 7:

- * Irak ei ollutkaan niin helppo pala
- * Irakista Vietnamia pahempi?

Sivu 8:

- * EU-vaaleissa uusoikeistolaista politiikkaa vastaan

Sivu 9:

- * Taistolaisus merkitsee työväenluokan etenemistä

Sivu 10:

- * Vapputervehdykset

Sivu 11:

- * Näin elantolaisten omaisuus hukattiin

- * Arne Saarisen

- kyseenalainen perintö

Sivu 12:

- * Hallitus vetää opiskelijoilta mattoa alta

- * EU:n tuleva perustuslaki eriarvoistaa Suomen kuntia

Sivu 13:

- * Voiko terrorismin vastaisen sodan voittaa?

Sivu 16:

- * Tradekan vaalit

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki 22.04.2004

Bushin lähtölaskentaviikot

Kun George W. Bush kaikenlaisten ääntenlaskentasähläysten jälkeen, ja pienemmällä äänimäärällä kuin kilpailijansa Al Gore, sai USA:n presidentinviran v. 2000 vaaleissa, se merkitsi, että koko kapitalistisen maailman äärioikeistolaisiin ja imperialistisiin klikki pääsi valtaan maailman ainoassa supervallassa.

Bushin röyhkeys tuli heti esiin. Hän ei halunnut noudattaa kansainvälisiä sopimuksia, ei Kioton ilmastopöytäkirjaa, eikä allekirjoittaa sopimusta kansainvälisestä rikostuomioistimesta, vaan halusi itse säännöt periaatteenaan USA:n monopolien, etenkin öljyteollisuuden edut yli koko maailman.

Samalla USA:n hallinto alkoi nimitellä roistovaltioiksi kaikkia niitä maita, jotka eivät tällaiseen Bushin tarjoamaan ”länsimaiseen demokratiaan ja vapauteen” suostuneet kuten Irak, Iran, Syyria, Pohjois-Korea, Kuuba...

Syyskuun 11. päivän iskut 2001 antoivat sitten Bushille alibin ja vapauttivat hänen käteensä toimintaan. Hän teki listan, missä järjestyksessä tämä bushilainen maailmanjärjestys pannaan pystyyn: ensin hyökätään Irakiin, sitten Iraniin, jossakin välissä Pohjois-Koreaan, Kuubaan jne., saaretaan Kiina, pilkotaan Venäjä ja otetaan hallintaan maailman tärkeimmät öljyvarat.

Viime vuoden maaliskuun 20. hän käynnisti hyökkäyksen Irakiin eikä mennyt kuin kuukauden verran, kun Bush saattoi pullistella voitollaan, sota Irakissa oli hänen mielestään käyty loppuun. Irak oli vapautettu ja maahan tuotu demokratia ja Bushin suosio USA:ssa oli huippulukemissaan.

Mutta sota ei ollutkaan ohitse. Ei ollut siksi, ettei Bushin tuoma demokratia ole mitään demokratiaa vaan imperialismia puhtaimmillaan, jossa USA:n edut menevät aina kaikkien muiden etujen, kuten Irakin kansan etujen edelle.

Nyt Bush on juuttunut Irakiin. Hän ei tahdo päästä sieltä pois kuten aikanaan USA ei tahtonut päästä pois Vietnamista tai saksalaiset pois Stalingradista. USA:n ja sitä tukevan liittouman joukot kärsivät päivittäin miestappioita. Nyt niitä on tullut jo tuhatkunta Bushin julistaman sodan päättymisen jälkeen. Joka tapauksessa tuosta Bushin julistamasta ristirekistä ”roistovaltioita” vastaan ei tällä hetkellä puhu enää juuri kukaan, ei edes USA:n hallintokaan.

Samalla terrorismin uhka on laajentunut kaikkiihin maihin, jotka voidaan lukea USA:n liittolaisiksi tällä Bushin johtamalla sotaretkellä. Espanja sai jo siitä maksaa kalliin hinnan Madridissa. Kohta lienee Englannin vuoro. Kaksi suomalaista liikemiestä, jotka ammuttiin muutama viikko sitten Bagdadissa, saattoivat joutua maksamaan hengellään Lipposen ja Bushin kuuluisan kädenpuristuksen. Ainakin heidät tulkittiin amerikkalaisten liittolaisiksi. Asiaa ei edistänyt yhtään presidentti Tarja Halosen lausunto, että ongelmana ei ole Bush vaan Saddam Hussein.

Nykyisellä tilanteella on myös sotilaspoliittisia ulottuvuuksia. Nyt nähdään, etteivät mitkään tavanomaiset aseet ja täsmäpommit ratkaise asioita loppuun asti. Pommitusten jälkeen sotilaiden on mentävä patikoimaan kadulle, ja jos vastassa on edelleenkin aseistautunut, vihamielinen ja miehittäjästä maasta ulos haluava kansa, tulee vaikeuksia. Ja kansaan ei tehoa muut kuin varsinaiset joukkotuhoaseet, ydinpommit, taistelukaasut ja biologiset aseet. Jos Bush nyt käyttäisi näitä aseita, hän itse syyllistyisi siihen rikokseen mistä syyttää muita.

Joka tapauksessa Bushin asema presidenttinä on nyt tukala. Aikaisemmin sotimalla saatu kannatus on mennyttä. Hänen häviönsä ensi marraskuussa John F. Kerrylle olisi varmasti suuri helpotus koko maailmalle. Mutta sekään ei poista sitä tosiasiaa, että USA:n politiikka tulisi senkin jälkeen olemaan mitä todennäköisimmin suurten monopolikapitalistien ohjauksessa.

Irti EU:n vääristyneestä alue- ja maatalouspolitiikasta!

Suomi on nyt ollut 10 vuotta EU:n jäsen. Tämä kymmenen vuotta on lyönyt auttamattomasti leimansa Suomen eri alueisiin ja etenkin maatalouteen. EU-muotoillulla alue- ja maatalouspolitiikalla Suomen hallitukset ja eduskunnat ovat saattaneet maan vakavaan eriarvoisuuden tilaan ja romahduttaneet maatalouden lähes täysin. EU:n aluepolitiikan vuoksi Suomeen on syntynyt tilanne, jossa väestö ja palvelut karkaavat työn perässä Etelän suuriin kasvukeskuksiin ja Pohjois- ja Itä-Suomea autioitetaan tietoisesti. Tämä on johtanut suureen alueelliseen kurjistumiseen ja pienten kuntien kiihdyttämiseen.

Hallituksen EU-vetoinen linja, jossa väestö ”pakotetaan” muuttamaan Etelä-Suomeen työn perässä, on saatava loppuun. Väestöpako etelään luo paineita myös Etelä-Suomen kasvukeskuksiin, sillä niiden olisi kyettävä järjestämään palvelut, asunnot, terveydenhuolto jne. uusille asukkaalle. Kunnat ovat joutuneet omituiseen tilanteeseen; samaan aikaan kuin pohjoisen ja idän kunnat yrittävät kynsin hampain pitää kiinni asukkaistaan, etelä joutuu hikoilemaan uusien asukasmassojensa vuoksi. Valtion-yhtiöiden yksityistäminen on vielä entisestään lisännyt alueellista eriarvoisuutta.

EU-jäsenyyden aikana jo vajaa puolitoista miljoonaa ihmistä on joutunut muut-

tamaan työn tai opiskelupaikan perässä muualle. Pohjois- ja Itä-Suomeen on luotava lisää työpaikkoja ja palveluita niin, että ihmiset tuntevat olonsa turvallisiksi ja viihtyisiksi. Ainoa tie, jolla tästä tuhoisasta kehityksestä päästään irti, on irtaantuminen valtiovallan harjoittamasta sätkynukkepolitiikasta, jossa EU:n suuret pitelevät lankoja käsissään Suomen maalla vikistessä sen mukana EU:n toivoamaan suuntaan.

EU:n kielteinen vaikutus Suomen maatalouteen on ollut katastrofaalinen. Kymmenessä vuodessa aktiivitulojen määrä on laskenut 130000:sta n.70000:een tilaan. Seuraavan kymmenen vuoden aikana aktiivitulojen määrän arvellaan laskevan jopa 55000:een. Samalla maatalouden työllisyys on pudonnut lähelle 100000, kun se vielä v.1990 oli yli 200000. Tuhannet ihmiset ovat pakon sanelemana joutuneet luopumaan leivästään ja toimeentulostaan.

EU- Suomessa pienmaatalouden suuren tehoaalouden rinnalla ei enää yksinkertaisesti kannata. Kuitenkin aktiivitulojen keskipinta-ala on kohonnut 17 hehtaarista 26 hehtaariin. EU-jäsenyyden aikana maatalouden kokonaistuotto ilman tukia on laskenut 3mrd.eurosta 1,6mrd.euroon. Vastaavasti maataloudelle maksettujen tukien määrä on noussut kaksinkertaiseksi 1,3 mrd. euroon. **Tällä hetkellä maataloustuottajan tulot koostuvat lähes yksinomaan maataloudesta.** Kokonaisuudessaan tämä on merkinnyt maaseudun tyhjenemistä. EU:n kannattajat ovat mainostaneet, että tilakohtainen tulo ei ole laskenut. Näin ehkä onkin, koska maataloustulon alentuessa myös tilojen määrä on laskenut. EU:n maatalouspolitiikkaa kehitetään suuntaan, jossa viljelijä hyvin voimaperäisesti ylipitkien työpäivien ja kireän työtahdin puitteissa tuottaa markkinoille elintarvikkeita.

Työ maatalouden parissa on tullut lähes kannattamattomaksi ylikovan työn ja pienten tulojen seurauksena. Toivon kipinä siitä, että maaseudun nuorisosta on maaseudun pelastajaksi, on jo hiipumassa.

Maatalouden pienharjoittaminen tänään on yhtä hyödytöntä kuin vaikkapa veden kanto kaivosta rikkiniisellä ämpärillä. Maatalouden alasajon on saatava aikaan radikaali muutos. Suomen on päästävä irti maataloudelle tuhoisaksi osoittautuneesta EU-politiikasta. Suomen on kehitettävä riippumattomaa, oman maan olosuhteisiin soveltuvaa maatalouspolitiikkaa; Ei Keski- ja Länsi-Euroopan mallin mukaista teollista tehoaaloutta. On mentävä suuntaan, joka ottaa huomioon maamme olosuhteiden tarpeet ja edistää tuotanto- ja elinkeinorakenteen monipuolista kehitystä.

Valtion tulee tukea erityisesti perheviljelmää ja osuustoiminnallista yhteistyötä. Pohjoisen ja Idän kuntien tuleville sukupolville on luotava olosuhteet, jossa he voivat harjoittaa turvallisesti omien alueidensa päälinkeinoja niin, ettei heidän tarvitse siirtyä pois paikakunniltaan.

Muutos on aina mahdollinen. Muutos tapahtuu vain silloin, kun siihen uskotaan ja sen eteen tehdään työtä. Muutos ei tapahdu jos jää valittamaan, vaan se tapahtuu ottamalla härkää sarvista ja ohjaamalla se oikeille raiteille. Irttaantumalla EU:n mädänneestä alue- ja maatalouspolitiikasta istutetaan siemenet alueellisesti tasa-arvoiselle Suomelle, jossa kaikilla on mahdollisuus harjoittaa ammattiaan ja asua siellä, missä parhaaksi onnasta tuntee.

Antti Siika-aho,

Haapajärvi

Suomen nuorin EU-parlamenttivaaliehdokas

Kallis euro voimistaa Kiina-ilmiötä - EU-kehitys vie työpaikkoja

Pekka Tiainen

”Kansalaisille ei ole kerrottu, miten vaikeat kustannuskriisit aiotaan ratkaista silloin, kun ei ole omaa valuuttaa eikä mahdollisuutta muuttaa sen arvoa. Käytännössä nämä kriisit yritetään euro-oloissa hoitaa heikentämällä ammattiyhdistysliikettä irtisanomisilla ja korkealla työttömyydellä sekä leikkaamalla julkisia menoja”.

Samassa kolme vuotta sitten 4.4.2001 kirjoitetussa tekstissä

todettiin myös: ”Nyt on ollut heikko euro Suomen korkeasuhdanteessa, mutta pahimmassa tapauksessa voi olla vahva euro laskusuhdanteessa, vaikka kansantaloutemme kannalta pitäisi olla päin vastoin.”

Nyt tämä pahin tapaus on toteutunut. Euro on vahvistunut 30 % talouden laskusuhdanteessa. Se merkitsee, että vientiyrittäjä saa euroja 30 % aiempaa vähemmän. Se ei vähennä tätä voitoistaan, vaan suurelta osin työvoimakustannuksista. Siksi väkeä vähennetään ja työantajat ovat kovenneet äänenpainoja mm. työsuhdeturvan heikentämiseksi.

Teollisuuden työpaikat ovat vähentyneet kahdessa vuodessa 50 000:lla. Kolmasosa Suomen keskeisistä yrityksistä on siirtänyt pääkonttorinsa ulkomaille.

On sanottu kehityksen johtuvan Kiina-ilmiöstä eli siitä, että työpaikkoja siirretään halvempien työvoimakustannusten maihin. Tämä on vain osatotuus. Nimit-

täin Kiina-ilmiötä on vahvistanut se, että euro on vahvistunut myös Kiinan valuuttana nähden 30 % eli Kiina myy 30 % halvemmalla. Syy on siinä, että Kiinan valuutta on sidottu Yhdysvaltain dollariin. Kun dollari on sukellettu eli vajonnut eli halventunut eli devalvoitunut, myös Kiinan valuutta on sukellettu eli devalvoitunut eli heikentynyt. Kiina-ilmiö olisi 30 % lievempi, jos euro ei olisi näin kallis. Tietysti myös automatisaatio on vienyt työpaikkoja, mutta sitäkin kiihdyttää vahva euro.

Yllä olevat siteeraukset ovat teeseistä Suomen markan puolesta. Markka saatiin meille vuonna 1860. Taustalla oli Krimin sodan aiheuttama Venäjän ruplan heikentyminen. Haluttiin valuutta, joka vastaa Suomen talouden tarpeita. Se oli keskeistä Suomen kehittymiselle teollisuusmaaksi. Nyt olemme samassa tilanteessa kuin ennen vuotta 1860. Meillä ei ole valuutta, joka vastaisi Suomen talouden tarpeita. Eurosta on tullut taloutemme kärkein ja suurin ongelma samoin kuin vahvan markan politiikka syöksi Suomea lamaan.

Kokemus historiasta opettaa,

että vahvan valuutan politiikkaa tarkkoittaa yhteiskunnallisen ilmiön kovenemista, kun väkeä vähennetään työpaikoilta ja ajetaan matalaa palkkalinjaa. Nyt tästä syntyvää työn ja pääoman välistä vastakkaisuutta pyritään lievittämään verokevennyksillä ostovoiman ylläpitämiseksi. Tämä tehdään kuitenkin julkisten palveluiden ja sosiaaliturvan kustannuksella.

Tapahtuu seuraavaa:

Lipposen ensimmäinen hallitus leikkasi julkisia menoja nykyrahassa 10 miljardilla eurolla Suomen saamiseksi eurokuntoon. Se samalla aiheutti, että työttömyyttä ei saatu ratkaistua talouden korkeasuhdanteesta huolimatta. Julkisten menojen osuus kansantuotteesta aleni 7 %. Tätä ei palauteta aiemmalle tasolle kun veroaste pudotetaan samat 7 %, kun lasketaan yhteen viime vuosien ja suunnitellut verokevennykset. Osa verokevennyksestä käytetään matalatasoisen tulo- ja eläinlinjan läpiviemiseen perusteluna vahva euro. Matalatasoisen palkkalinjan nykyinen nimi on sisäinen devalvaatio, jota Kalevi Sorsa esitti jo vuonna 1991 ajatus- ja nimellisalkkojen alenta-

minen, ettei vahvan markan poliitikasta tarvitsisi luopua. Tilanne nyt helpottuu, jos EKP laskee korkoa edelleen ja euro devalvoituu parisen kymmentä prosenttia.

On myös tarpeen avata keskustelu Suomen markan käyttöönotosta uudelleen. Eurosta ja markasta luopumisesta ei ole EY-jäsenyyden yhteydessä luvattua eduskunnan päätöstä. Tältä kannalta tämä on juridis-perustuslaillinen kysymys. Euro on myös osa EU-valtion perustamista ja tältä kannalta oma valuutta on poliittinen ja itsenäisyyskysymys. Mutta oma valuutta on samalla työllisyyskysymys. Oma raha ei takaa hyvää työllisyyttä, kuten lamavuodet osoittavat. Mutta ongelma oli väärin hoidettu talouspolitiikka eikä oma raha, joka antaa enemmän välineitä työllisyyspolitiikan hoitamiseen. Valuuttakeinottelua ei ole euroon poistanut.

EU-vaaliedokas

Pekka Tiainen
valtietiet. tri

Palkkako työllistämisen este?

On aikoihin eletty. Käänsi päätään ihan mihin ilman suuntaan tahansa, niin aina menee hämmästyksen sormi kummastuksen suuhun. Päivän nimeksi kurjuutta lisäävien Lipposen, Kalliomäen, Sailaksen, Filatovin jne. rinnalle on nostettu Työministeriön ylijohtaja Harri Skog. Hänelle palkkatyöläisten palkat ovat työllistämisen este. Kaikki nämä herrat palvovat julki ja salaa yhtä ja samaa – suurta rahaa!

□ □ □

Ylijohtaja Skog on sitä mieltä, että alentamalla palkkoja työllisyys paranee. Väittämässä ei ole mitään uutta. Sitä suurtyöntajat ovat lakeijalaumoinen saarnanneet aikojen alusta saakka. Ihmisten on aina ollut pakko tehdä töitä paitsi halvalla myös ilmaiseksi. Työntajat taitavat olla tyytyväisiä vasta, kun kaikki työ tehdään ilman palkkaa pelkän hivin vuoksi. Poikkeuksen tekee vain todella suuripalkkaiset jormaollilat. Niitä työntekijä ei huvita, ellei palkkapussiin tule joka ikinen kuukausi kymmeniä tuhansia euroja.

□ □ □

Ilmaista työtä on tehty aina. Työntajat eivät ole koskaan maksaneet työstä sen arvoa vastaavaa palkkaa. Palkan ja työn arvon erotuksen he ovat pitäneet itsellään lisäarvona, josta osaa sanotaan voitoksi. 1990-luvulla ilmaisen työn määrä on kasvanut hurjaa vauhtia. Eikä muutosta parempaan ole näkösilillä. Päinvastoin!

Verotilaston mukaan vuonna 2002 koko palkkasumman keskimääräinen kuukausipalkka oli 1700 euroa. Mutta kun palkkasumma jaetaan kahtia, yli ja alle 25 000 euron vuosipalkkoihin, niin tilanne näyttää aivan toiselta. Ylemmässä ryhmässä on 36,5 prosenttia työvoimasta. Heillä keskimääräinen kuukausipalkka oli 2899 euroa. Alemmassa ryhmässä oli 60,6 prosenttia työvoimasta. Heidän palkkansa oli vaivaiset 977 euroa kuukaudessa. Tässä ei ole vielä koko totuus, sillä 50,1 prosenttia työvoimasta sai keskimääräiseksi kuukausituloksi vaivaiset 755 euroa! Näin kävi sen vuoksi, että he saivat tehdä töitä kuukaudessa keskimäärin 82 tuntia. Se on vain puolet normaaleista kuukauden työtunneista. Kokonaan ilman palkkaa jäi 2,9 prosenttia työvoimasta.

Asiaa voi ja kannattaa tarkastella myös toisin – palkkatyöläisten riiston kannalta. Oikea kansantulo on yhtä kuin työn arvo. Tätä herrat kavahtavat. He parkuvat kurkkutorvi suorana, ettei se niin ole! He eivät halua suurin surminkaan tunnustaa, että kansantulo syntyy vain ja ainoastaan työllä. Jos he sen tunnustaisivat, silloin heidän olisi tunnustettava, että vain työllä syntyy lisäarvoa.

Että tietäisimme kuinka ja kenen hommat ovat onnistuneet, on katsottava miten lisäarvon määrä on muuttunut. Ennen sitä on todettava, että palkat ja lisäarvo (siis ilmainen työ) ovat yhteensä kansantulo. Siten vuonna 1990 kansantulo oli 22,35 euroa jokaista tehtyä työtuntia kohden. Kun palkkasummasta vähennetään omistajille ja muille herroille palkkoina maksetut voitot, työllä maksettuja palkkoja siinä oli 8,96 euroa ja lisäarvoa 13,39 euroa tehdyttä työtunnilla. Palkkoihin verraten lisäarvo oli 149,5 prosenttia. Vastaavasti vuonna 2002 palkat olivat 12,28 euroa ja lisäarvo 26,24 euroa työtunnilla ja lisäarvo oli palkkoihin verraten 213,7 prosenttia.

On siis tapahtunut rajua muutosta. Mikäli ilmainen työ olisi pidetty entisellä tasolla, sen arvo olisi ollut 23,08 euroa tunnissa. Mutta

kun ei, niin vuoteen 1990 verraten vuonna 2002 palkkatyöläisiltä puhallettiin jokaisena työtuntina 3,16 euroa – siinä meni 20,5 prosenttia palkasta – 12 miljardia euroa – toisiin taskuihin!

Tosiasiaa tilanne on pahempi, sillä palkkatulojen menetys on kohdistunut lähes yksinomaan 1,3 miljoonaan työläiseen. Se on yli puolet koko työvoimasta. Heidän vuotuiset palkkatulonsa jäivät keskimäärin 9 064 euroon. Työttömyyden vuoksi he menettivät vuosipalkasta vähintään 9 000 euroa. Se on 12 miljardia euroa!

Eikä tässä ole kaikki. Kansantulo, siis palkat ja lisäarvo, jaetaan vielä uudelleen verotuksella. 80-luvun lopussa yritysvero oli 50 prosenttia ja pääomaveron (mm. osinkojen) progressiivisen veron yläraja oli 71 prosenttia. 90-luvulla yritysten ja yksityisten voittojen verotusta alennettiin reippaasti ja osinkotulot vapautettiin kokonaan verosta. Niinpä kaudella 1990-02 lopulliset yksityiset voitot kasvoivat 18,4 miljardia euroa – se on 170 prosenttia. Kyllä kapitalistin kelpaa!

Tämän kaiken sai aikaan EU:n ennakkoehtoihin kuulunut vapaa- ja kauppa. Katsottakoon mistä näkökulmasta tahansa, niin palkkatyöläisten riisto on koventunut

uskottomalla nopeudella, eikä palkka ole työllistämisen este.

□ □ □

Työttömyydellä on helppo kiristää työlläisiä, siksi se on kapitalisteille onni, ei onnettomuus. Sen vuoksi ei heitä eikä heidän poliittisia, ay- ja media-lakeijaitaan kiinnosta patkän vertaa työttömyyden poistaminen. Heitä kiinnostaa tilastojen kaunistelu.

Siitä käy loistavana esimerkkinä muutos, joka toteutettiin 90-luvulla. Silloin todellisiin työtunteihin ja henkilötyövuoteen perustuva järjestelmä heitettiin roskiin. Sen mukaan laskien työttömyys olisi nyt noin kaksikymmentä prosenttia. Tästä hirvittävästä tiedosta piti päästä eroon. Siksi otettiin käyttöön työvoimatutkimus. Se kertoo pääasiassa työpaikkojen lukumäärän sekä paisuttelee työtuntien ja työllisten määriä. Sillä työttömyys onkin vain yhdeksän prosentin luokkaa. Sen kanssa herrat voi elää, kun väki pynyy kotonaan ja on hiljaa, vaikka näkee puutetta ja nälkää.

On aikoihin eletty!

Kai Konturi

Suomi ja Nato: Osa 2

Gustav Hägglund jatkoi: Valmiutta pitää olla. Kun saamme Hornet- torjuntahävittäjät, koneista saadaan helpommin ja nopeammin muiden kriisinhallintaan osallistuvien maiden kanssa yhteensopiva yksikkö”. Ja vuonna 1998 “Mikäli joskus tulevaisuudessa valtionjohto pitäisi tarpeellisen lähettää myös helikoptereita kriisinhallintatehtäviin, saattaisi kyseeseen tulla lähinnä kuuden helikopterin osasto, tuskin kuitenkaan ennen vuotta 2005”.

Esimerkinä siitä, miten ulkomaille toimitettavien joukkojen toiminta vaikuttaa maanpuolustuksen resurssihin antaa hyvän kuvan komentaja **Jyrki Bremer** vuonna 1999 Tiede ja Ase-lehdessä “Suomen resurssien valossa kansainvälisiin operaatioihin kykenevien joukkojen kehittämisen vaarana on, että ajan oloon resurssit päätehtävään valmistautumiseen pienevät. Tämä heikentäisi oman puolustusjärjestelmämme toimivuutta ja uskottavuutta”. Vaarana on oikeastaan myös päätehtävän siirtyminen muualle kun kotimaan puolustukseen. Sodankäynnin muututtua yhä nopealikkaisemmäksi onkin entistä tärkeämpää, ettei riisuta kansallista maanpuolustusta ja siirretä voimavaroja kalliiseen palkka-armeijaan ja kalustoon, jonka toimintakenttä on muualla.

Tästä **Matti Aholalla** oli Kylkirauta-lehdessä kiinnostava kommentti jo tammikuussa 2001, “Maavoimien valmiusrhyhmät saadaan uskottavan puolustuksen suhteen suorituskykyisiksi vain tinkimällä alueellisesta puolustuksesta. Muualta ei ole otettavaa.” Ja jatkaa, “Alkuun päästään varmasti irrottamalla eteen tuleviin haasteisiin voimavaroja kansallisesta puolustuksesta, mutta jo parin vuoden päästä olemme tilanteessa, jossa panostus kansainvälisiin tehtäviin alkaa heijastua negatiivisesti oman maamme puolustuskäytön luomiseen.” Ja puolustusministeri **Seppo Kääriäinen** arvioi 4.3.2004, “että Suomen mahdollinen jäsenyys (NATO:ssa) toisi aikaa myöten paineita aluepuolustusjärjestelmän ohentamiseen”.

Nyt siis ollaan luomassa Suomeen kriisinhallintajoukkoja joiden kalusto ja koulutus soveltuvat ulkomaisiin sotilasoperaatioihin, ja vastuuta paikallispuolustuksesta ollaan siirtämässä maakuntajoukoille eli reserviläisjärjestöille. Näiden maakuntajoukkojen mahdollisuudet selvittää asetetuista tavoitteista ei tule olemaan mahdollista nykyaikaisessa sodankäynnissä, varsinkin jos pidättäytydään rintamasodassa. Vaikka puolustusvoimillamme on vielä pääasiallinen vastuu paikallispuolustuksestamme, joka on tärkeä osa aluepuolustustamme, on maassamme

Jo vuonna 1995 silloinen puolustusvoimien komentaja Gustav Hägglund visioi että “Tämä Pohjolan prikaati voisi ottaa joukkoja muistakin maista, kuten Baltiasta. Tämä EU on nyt meidän perheemme ja jaamme yhteisen kohtalon vähän joka suhteessa.

Kansan suuri enemmistö vastustaa Natoa. Ja sehän risoo poliittista eliittiä.

selvästi havaittavissa pyrkimyksiä luoda joukkoja, jotka kykenisivät operoimaan ulkomailla. Tähän viittaa organisaatiomuutokset ja kalustohankinnat, jotka eivät tue kansallista puolustustamme.

Nyt olisikin korkea aika saada vastauksia poliittisilta päättäjiltä ja maamme turvallisuudesta vastaavilta tahoilta, mitkä ovat ne uhkakuvat, joiden pohjalta rakennetaan turvallisuuspolitiikkaa ja maanpuolustusta. Jos maamme puolustus vuonna 2008 nojaa 350000 mieheen ja naiseen, ei uhkakuva voi olla laajamittainen hyökkäys mistään suunnasta. 1993 oli Suomen sodan ajan vahvuus ilmoitettu olevan 500 000, ja silloinkin suuri osa maamme puolustuksesta nojautui maamiinojen käyttöön johtuen maamme suuresta pinta-alasta.

Suomen joutuminen sotaan rajanaapurinsa kanssa on yleensä ollut seurausta kuulumisesta suurempaan kuningaskuntaan tai sotilaalliseen liittoutumiseen, joka on muodostanut uhaksi itäiselle naapurillemme Venäjälle sekä Neuvostoliitolle. Suomen julistauduttua itsenäiseksi valtioksi ja saatuaan tunnustuksen sille Neuvosto-Venäjältä, luovutti Suomen poliittinen eliitti maamme vieraan valtion sotajoukoille. 7.3.1918 solmittiin Berliinissä Saksan ja Suomen välille rauhansopimus, joka alisti Suomen koko turvallisuuspolitiikan Saksalle. Samanlaisesti allekirjoitettiin kauppa- ja merenkulkusopimus, joka teki Suomesta käytännössä Saksan teollisuuden markkinointi- ja raaka-aineiden tuontaloueen. Suomen ulkomaankauppaakin asetettiin Saksan valvontaan, ja sillä oli oikeus ottaa koko Suomen tuotanto käyttöönsä itse määräämäänsä korvausta vastaan. Liitto Saksan kanssa ei ollut suinkaan aivan mutkaton.

Toukokuun alkupuolella 1918 oli Suomesta lähtenyt tohtorin

Thorsten Renvallin ja Olli Laitisen johtama sotilaallisesti järjestäytyneet vapaajoukko Petsamoon. Tämän retken tarkoitus oli liittää Petsamo Suomen valtioalueeseen. Retki oli yksityisluonteinen, mutta Vaasan hallitus oli tietoinen siitä. Tämän sotilasretkikunnan epäonnistuttua surkeasti, päätettiin jatkaa diplomaattisesti lähettämällä nootti Britannialle Ruotsin-suurlähettiläälle. Nootissa lausutaan käsitys, että syy retken epäonnistumiseen oli yksinomaan venäläisten ja suomalaisten punakaartilisten saama apu englantilaiselta meriväliltä sekä pyydyttiin lopettamaan kaikki muikin avustus punakaarteille.

Kun Englannin suurlähettiläs otti vastaan nootin, hän kysyi onko kyseessä uhkavaatimus, ja jos sitä ei vedettäisi takaisin, jouduttaisiin nootista ilmoittamaan muillekin ympärysvallioille. Näin oli koska Englanti ei toimisi yksin vaan kaikissa asioissa yhdessä liittolaistensa kanssa. Kun seuraavana päivänä Ranskan lähettilään kanssa käydyssä neuvotteluissa Suomi ilmoitti, että nootti ei ollut uhkavaatimus, vaan kategorinen pyyntö, läsnä ollut Englannin lähettiläs vakuutti, ettei tarkoituksena ollut estää Suomea pääsemästä Jäämerelle. Jos liittovallat nyt sallisivat Suomelle vapaan pääsyn Jäämerelle, kävisi Suomelle mahdolliseksi estää saksalaisia perustamasta sinne tukikohtia sukellusvenettänsä varten. Tästä olisi seurauksena, että liittovaltojen yhteys katkeaisi Venäjälle ja Murmanskiin, jossa Englannilla ja Ranskalla oli joukkoja. Ja koska lähettiläät katsoivat asian vakavaksi, he olivat lähettäneet nootin edellisenä iltana hallituksilleen. Myös Italian sekä Yhdysvaltojen lähettiläät olivat tehneet samoin. Näin oli Suomi ajautumassa sotaan ympärysvaltujen kanssa, koska se oli liittynyt maansa Saksan keisarikuntaan sotilaspoliittisella liitolla.

Tänään Suomen hallitus on

NATO- kumppanuussopimuksen kautta luovuttanut satamiaan ja lentokenttiään Naton käyttöön. Samoin Suomi kilpaillee EU:n sotilasilmalukoulutuksen sijoittamisesta tänne, mistä HS ilmoitti 18.10.2003: “Suomi esittää Kauhavaa Euroopan unionin sotilaslentäjien koulutuspaikaksi.” Näin ollaan menossa lujaa vauhtia sotilasliittoon, joka on muodostumassa “kyvykkäiden ja halukkaiden” palkka-armeijaksi ja jonka ensisijainen toimintakenttä on EU:n rajojen ulkopuolella. Tämän armeijan primääri tehtävä on

Janne Rahikainen

EU:n Vastainen Kansanrintama ohitettiin jälleen valtionavustusten jaossa

Ulkoasiainministeriön valtionavustukset kansalaisjärjestöjen Eurooppatiedotukselle on tämän vuoden osalta jälleen jaettu. Ja jälleen EU:n Vastainen Kansanrintama jätettiin ilman rahoja. Valtion pussista oli tänä vuonna jaossa yht. 605.000 euroa. Määrärahoista osoitettiin suoraan Eurooppalainen Suomi ry:lle 219.000 euroa ja Vaihtoehto EU:lle 51.000 euroa. Jäljelle jäävistä rahoista 100.000 euroa kohdennetaan EU-parlamentin vaaleihin liittyvän tiedouden lisäämiseen.

Loput 219.000 euroa jäivät muille kansalaisjärjestöille jaettavaksi. Hakijoina oli tällä kertaa 81 järjestöä, joista 47 sai avustuksen. EU:n vastustajia on näiden rahojen jaossa aikaisemminkin törkeästi sivuutettu. Rahat ovat menneet systemaattisesti EU:ta kannattaville järjestöille. Huomautimme tästä asiasta ulkoministeri Erkki Tuomiojalle Kirjalla toissa talvena pitämässämme seminaarissa. Tuomioja oli tuollain asiasta ainakin yllättyneen oloinen ja lupasi asiaan korjauksen.

Kun nyt tätä 219.000 euroa jaettiin, jotakin tasapuolisuutta

turvata suurpääoman taloudelliset edut vaikka “rauhaan pakotettamalla.” Kaiken kaikkiaan artikla viiden ja vastaavien turvakuuden vaara piileekin juuri siinä, että se suo mahdollisuuden taloudelliselle ja poliittiselle johdolle lähettää joukkoja ulkomaille taloudellisista syistä.

Terve turvallisuuspolitiikka muodostuu rakentavasta ja luottamusta tuottavasta yhteistyöstä ensisijaisesti rajanaapureiden välillä. Tähän on mahdollista päästä poliittisin keinoin, jos siihen vain olisi tahtoa. Itenäisestä, puolueettomasta ja uskottavasta maanpuolustuskäytöstä ei tule luopua, jos sen purkamiseen ei ole pätevää syytä. Turvallisuusuhkia voi tulla toki muualtakin kuin naapurimaista ja ne voivat olla aivan muuta kuin sotilaallisia eikä tällaista uhkaa voida torjua asevoimin. Kaikenlainen kansainvälinen rikollisuus muodostaa suuren turvallisuusuhkan kuten myös ympäristöriskit. Näihin turvallisuusuhkiin tulisi löytää ratkaisu kansainvälisestä yhteistyöstä, joka puuttuisi ongelmien perimmäiseen juureen kuten köyhyyteen, eriarvoisuuteen, tuotantosuhteiden omistamukseen, luonnonvarojen liikkakäyttöön ja -rasitukseen, koulutuksen puutteeseen jne. Näiden ongelmien ratkaiseminen ei ole mahdollista nykyisessä ylikansallisten yksityisen monopoliryitysten hallitsemassa maailmassa.

asiassa lienee noudatettukin, koska myös eräät selkeästi EU:n vastaiset järjestöt ovat rahaa saaneet jopa huomattavia summia kuten 10.000 euroa. Saajien joukossa ovat mm. Suomi Ei-EU, Kansan Radioliitto, Köyhien asialla, Lähiradio, Maan Ystävät, SKP, Vapaan Suomen liitto.

Parhaimmat onnittelet näille järjestöille saamastaan tuesta, mutta EU:n Vastaiselle Kansanrintamalle ei rahoja sen sijaan liennyt. Kielteisen päätöksen allekirjoittajana oli korkean omakätisesti Erkki Tuomioja, joten nyt hän ainakin tietää syrjineensä eräitä kaikkein johdonmukaisimpia EU:n vastustajia.

Jättämällä EUVKr:n täysin ilman tukirahoja Tuomioja paljastaa itsensä sataprosenttiseksi EU:n kannattajaksi. Hän on myynyt Suomen edut EU:lle. Hän on sitoutunut viemään eteenpäin EU:n talouspolitiikkaa, ulkopoliittikkaa ja puolustuspolitiikkaa.

Voimme olla varmoja, että kun EU:ssa jotakin arveltuvaakin hanketta ajetaan, Erkki Tuomioja ja myös pääministeri Matti Vanhanen ovat loppukädessä näiden hankkeiden takana.

RR/KK

On palattava rauhanomaiseen ulkopoliittikkaan

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokouksessa Pekka Tiainen vaati EU:lle aiotun perustuslain hylkäämistä ja palaamista kekkoslaiseen puolueettomaan ulkopoliittikkaan. Hän muistutti sotaa edeltäneestä ajasta, jolloin maamme yktyttiin sotaseikkailuihin kansalta lupaa kysymättä. Kun rauhanvoimien työn tuloksena maamme ulkopoliittikka käännettiin palvelemaan kansamme etuja, näyttää nyt jälleen olevan menossa vaihe, jolloin ulkopoliittikan suuntaa kansalta kysymättä käännetään palvelemaan Eurooppalaisen suurpääoman etuja.

Suomen ulkopoliittikka on ollut tuuliajolla Paasikiven ja Kekkonen jälkeen. Siksi monet haluavat vaieta koko heidän osuudestaan Suomen historiaan.

Helsingin Sanomat vaatii ulkopoliittista linjanmuutosta

Vastikään päätynyt EU:n huipputalouden perusteella Helsingin Sanomat sai aiheen kirjoittamaan tämän aamun (27.3.04) pääkirjoituksessa: "Suomella on edessään oma yksityiskohtansa. Pääministeri Matti Vanhanen sanoi Brysselissä, että Suomi sitoutuu solidaarisuuslausekkeen kautta lähettämään apuun myös sotilaita, jos niitä jossain maassa tarvitaan terrorismin vastaisessa toiminnassa. Rauhanturvalakia estää nyt sotilaiden lähettämisen ilman YK:n tai Etyjin valtuutusta. Solidaarisuuslauseke pakottaa Suomen uudistamaan lain. Presidentti Tarja Halonen vastustaa lain muuttamista, mutta se on välttämättömyys, mikäli Suomi haluaa antaa panoksensa tähän tärkeään toimintaan. EU:n mahdollisuuksia käydä terrorisminvastaisista taisteluista ei voi jättää YK:n suurvaltojen, tai EU:in kuulumattomien Etyj-maan veto-oikeuden armoille". Muistakamme, että Yhdysvallat arvosteltiin sen käynnistettyä Irak-Operationin ilman YK:n suostumusta, jota myös eduskunnan ulko- ja turvallisuuspoliittinen valiokunta edellytti. On jyrkkä ulkopoliittinen linjanmuutos, että Helsingin Sanomat vaatii EU:n osallistumista sotatoimiin ilman YK:n suostumusta.

Pääministerilläkö oikeus eduskunnan ohittamiseen?

Lipposta arvosteltiin aiheellisesti, kun hän lupasi Suomen osallistuvan Irakin sodan jälkihoitoon, josta jäi maailmalle käsitys, että Suomi on mukana koalitiossa. Lipponen ylitti tässä valtansa, kun eduskunnan ulko- ja turvallisuusasiain valiokunnan kanta oli, että Suomi selvittää mahdollisuutta osallistua. Lipposella oli valtakirja ainoastaan ilmoittamaan, että Suomi selvittää asiaa. Tässä mielessä Jäätteenmännin arvostelu asiassa oli hyvin aiheellista. Nyt Vanhanen sanoo, että Suomi sitoutuu osallistumaan sotatoimiin eli rauhaan pakottamiseen. Matti Vanhanen ylittää nyt pääministerille asetetun valtakirjan Lippostakin enemmän ilmoittaessaan Suomen osallistuvan itse sotatoimiin ilman YK:n valtuutusta. Voidaan kysyä puhuiiko Matti Vanhanen omista nimissään vai oliko kenties eduskunnan ulko- ja turvallisuusvaliokunta antanut hänelle tähän valtakirjan?. Mutta tätä hän ei voinut

saada, koska rauhanturvalakia kieltää Suomen sotilaallisen osallistumisen ja sen muuttaminen vaatii eduskunnan päätöstä.

Jäätteenmäki- operaatiolla varoitettiin kansaa

Näitä taustoja vasten on helppo nähdä, miksi Mannista ja Jäätteenmäkeä vastaan käytiin julkisuuskampanja. Mannisen kautta tuli tietoa julkisuuteen Irak- operaatiosta. Nyt tällainen vuotokohta on tämän oikeudenkäyntikampanjan tuloksena tuottu. Virkamiehille on annettu ennakkovarointus. Samalla on tukittu kansalaisilta mahdollisuus saada tietää, mitä tässä maassa meidän selkämme takana oikein puhutaan. Kansan on nyt syrjäytetty ulkopoliittikan peruskysymyksistä.

Kenen turvatakuista on kyse?

Nyt on syytä havahtua näkemään miten EU:n lainsäädäntö asetettu Suomen lakien edelle ja jopa pääministeri voi ohittaa maamme lainsäädännön. Valtaa on siirretty pääministerille ja hänen taustaryhmälleen. Pääministerien yksipuolisen toiminnan kautta maamme samaistuu sodan osapuoleksi ollessaan mukana tällaisissa selkkauksissa. Entä kun joku EU-maa luo itse kriisitilanteen, jossa joutumme lähettämään paikalle sotilaallisia joukkoja. Tästä tuoreena esimerkkinä on, kun Espanjan edellinen oikeistopääministeri vastoin kansan ja YK:n hyväksyntää lähetti Irakiin sotajoukkoja. Pitäisikö meidän antaa turvatakuut Espanjan oikeistohallitukselle Irakissa siksi, että Espanja on EU:n jäsen ja siellä joku voi ohittaa YK:n ja kansan tahdon, mitä Helsingin Sanomat meilläkin vaatii. Ei tässä ole enää kysymys Suomen turvatakuista, jolla tätä asiaa on perusteltu.

Samalla tavalla Suomi yktyttiin jatkosotaan

Tämä ei ole kaukana siitä, miten Tanner ja Rytty ja Helsingin Sanomien Erko 30- luvulla kansalta kysymättä puhasivat hankkeet, jolla Suomi yktyttiin jatkosotaan. Heikki Ylikangas toteaa tulkinnessaan talvisodasta, että Suomen joutuminen jatkosotaan ratkaistiin jo talvisodan aikana Saksan edustajan kehottaessa Suomen hallitusta tekemään ns. "tappiorauhan" lupaamalla, että Suomi saksan liittolaisena saa myöhemmin kaiken kor-

koineen takaisin. Tähän perustuen silloinen ulkopoliittinen johto solmi talvisodan rauhanneuvotusten mielessään ajatus uudesta sodasta. Seuraukset näkyivät nopeasti, kun seuraavana syksynä Pohjanlahden rannikolla, Vaasassa ja Porissa, nousi maihin saksalaisia joukkoja. Kuvaavaa on, että paikallinen sotilashenkilöstö ei tiennyt ketä siellä on tulossa, kunnes sitten tuli ilmoitus, että kaikki tapahtuu hallituksen luvalla. Tämän seurauksena Saksa sitten miehitti nopeasti Lapin.

Rauhanoppositio antoi oikean suunnan Suomen ulkopoliittikkaalle

Keväällä 29.2.1944 eduskunta sai selonteon välirauhan ehdoista. Neuvostoliitto esitti neuvottelujen pohjaksi talvisodan rauhan rajoja, neuvottelua Hankoniemen osalta sekä saksalaisten poistamista Suomesta. Hallituksessa Maalaisliitto Kekkoista lukuun ottamatta torjui pääministeri Linkomiehen pyynnön jatkaa rauhanneuvotteluita. Samoin teki eduskunnan enemmistö. Kekkonen kehotti tekemään rauhan toden, että sodan pitkeytymisen heikentää koko ajan rauhanneuvotteluita. Myös 17.3. Kekkonen kirjoitti Ryttille: "kuitenkin olisi sodasta irrottautuminen Suomen kannalta nykyisenä ajankohtana niin tähdellistä, että ei olisi jätettävä mitään keinoa käyttämättä kohtuullisen rauhan aikaansaamiseksi". Kesällä tulee kuluneeksi 60 vuotta Talin-Ihantalan taistelusta, jota edesmenntyn Adolf Ehnrooth on pitinyt kovasti esillä, koska hänen näkemyksen mukaan sillä pelastettiin Suomen itsenäisyys. Oikea näkökulma on, että irrottautumaan sodasta jo keväällä olisi vältetty Kannaksen suurtaistelut ja valtava määrä ihmishuuhreja. Suomi torjui rauhanehdot, jolloin 14.4.1944 Neuvostoliitto katsoi sen hylänneen välirauhan ehdot vastaehdotuksia tekemättä. Suomen vastaesitykset olisivat käynnistäneet neuvotteluprosessin, mutta näin silloinen hallitus ei menetellyt, vaan hyökkäsi neuvotteluesityksen. Tilanteeseen kyllästynyt Kekkonen esiintyi huhtikuun lopulla rauhanvoimien yhteistoimintakomitean tilaisuudessa. Kesäkuun 1944 hyök-

käksen aikana 28.6. pidettiin rauhanvoimien kokous. Paikalla oli 47 kansanedustajaa, joista 28 sosialidemokraattia, 16 ruotsalaista, 3 maalaisliittolaista. Kekkonen oli kokouksen avaja ja -puheenjohtaja. Hänen mielestä Kannaksen läpimarsimurto oli vienyt pohjan pois hallituksen aiemmilta laskelmilta. Hän sanoi: "nykyisessä tilanteessa vaikeneminen olisi edesvastuuton. Maailmansodan raju lopputarkaisu lähenee. Me tunnemme, että olosuhteiden pakko ja meillä noudatettu väärä ulkopoliittikka ovat vieneet meidät väärälle puolelle. Me uskomme, että meillä voisi olla vieläkin tilaisuus tosin suurin uhrauksien päästä ajoissa pois häviäjien puolelta". Eli Kekkonen argumentti oli se, että Suomi saa paremmat rauhanehdot, jos irrottautuu virheidemme jälkeen ajoissa pois sodasta.

Takaisin vastakkaisuuden ulkopoliittikkaan?

Maailman vastakkain asettelu ei tänään kulje suoraan idän ja lännen välillä, vaan enemmänkin teollisen maailman ja kolmannen maailman välillä. Sillä on syvällisempi sisältö, kuin maailmansotaa edeltäneellä Natsi-Saksan ja muun maailman välisellä jaolla. Suomen osalta kysymys on maamme ja Venäjän välisestä vastakkaisuudesta tai yhteistyöstä. Poliittikkomme katsovat asioita vastakkaisuuden pohjalta ja miettivät turvatakuuta idän t. Venäjän suuntaan. Tästä lähtökohdasta poliittikkomme ovat valmiit antamaan turvatakuut EU-maille, muuttamaan rauhan- turvalakia ja osallistumaan rauhan- pakottamiseen sotilaallisin keinoin. Toinen vaihtoehto olisi rakentaa idän suhteet yhteistyön pohjalta. Suomi on palaamassa yhteistyön pohjalle rakentuvasta ulkopoliittikasta vastakkaisuuden ajatukseen perustuvaan ulkopoliittikkaan. Tästä mm. johtuu se, että Adolf Ehnroothin käsityksiä Kannaksen taisteluista nostetaan kovasti esille. Vastaavasti Kekkonen näkemyksiä samoista asioista ei tuoda esiin missään. Tällä hetkellä käynnissä oleva kampanja 60-70- luvun nuorisoa vastaan on osa tätä politiikkaa. Halutaan häivyttää ihmisten mieltä se, että silloin nuorisolla ajattelutapa muuttui. Alettiin ymmär-

tää Neuvostoliiton- ja idän suunnan yhteistyön merkitys ja Paasikiven-Kekkonen ulkopoliittikkaan sisältyvä viisaus. Helsingin Sanomien pääkirjoituksella, jossa hyökätään Suomen perinteistä ulkopoliittista linjaa vastaan halutaan murentaa pois vaihtoehdot.

EU:n perustuslain hylkääminen ulkopoliittisesti perusteltua

Äskettäin lehdistössä kirjoitettiin, että matkustaminen Kuubasta vaikeutuu. Asia ei kuitenkaan ollut niin, että Kuuba olisi asettanut matkustamiseen rajoituksia, vaan EU ja Yhdysvallat vaikeuttavat Kuubalaisten tuloa Yhdysvaltoihin ja Euroopan Unioniin. Tämä on osa Euroopan Unionin siirtomaatustaista ulkopoliittikkaa, jossa painostetaan Kuubaa luopumaan omasta itsenäisyydestään. Mitä tekemistä Suomen ulkopoliittikalla on näiden entisten siirtomaavaltion ulkopoliittikan kanssa? Meidän pitäisi pysyä irti tällaisesta Kuuban painostamisesta. Voidaan esittää kysymys, mitä yhteistä on Castrolla, Kennedyllä ja Ahmed Jassinilla? He olivat kaikki uhreja yrityksissä murhatta henkilöitä ulkopoliittikan välineenä. Castroa on yritetty murhata. Kennedy murhattiin viikko sen jälkeen, kun hän ilmoitti alkavansa lieventää suhteita Kuuban kanssa. Sharon murhasi Ahmed Jassinin vastustaessaan Palestinalaisten oikeuksia omaan valtioon. Jo maailma hyväksyy johtajien murhaamisen ulkopoliittikan välineenä, niin miten me suhtaudumme sen jälkeen esim. Kennedyn murhaan? Olemme vahvoilla, kun emme hyväksy sitä millään suunnalla. Varsinkin Suomen ulkopoliittiseen linjaan ei voi sisältyä sellaista. Sen takia Suomi ei voi olla mukana EU:n sellaisessa ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, joka pitää sisällään sotilaallisia toimia rauhaan pakottamiseksi. Siksi myös EU:n perustuslain hylkääminen on siis ulkopoliittisesti perusteltua.

Pekka Tiainen alustuksen pohjalta toimittanut
Heikki Männikkö

EU:n vastainen kansanrintama otti kantaa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan sekä terrorismiin

EU:n Vastainen kansanrintama piti vuosikokouksensa sunnuntaina 27.3. Kokouksessa kuultiin valt. tri Pekka Tiaisen alustus vallitsevasta poliittisesta tilanteesta, jota alustaja eurooppalaisen taloudellisen integraation osalta kuvaili muistuttamalla EURO:n revalvoituneen 20 %-30 %. Tästä läin vahvan EURO:n aiheuttamasta heikosta kilpailukykyistä ei EU:n puitteissa päästä irti muuten kuin saamalla aikaan EURO:n devalvoitumisen samalla prosenttiluvulla suhteessa dollariin tai alentamalla EU-maissa maksettavia palkkoja 5 %, sanoi Tiainen.

Kokouksessa katsottiin, että Suomea sotilaisliittouon haluavien keskeinen vaikutin on se, ettei kansallinen puolustus enää nykypäivänä tuota niitä taloudellisia etuja, joita se aikaisemmin pääasiassa Suomen alueella toimiville yrityksille tuotti. Niinpä monikansalliset yritykset

tarvitsevat nykyisin myös ulkomailla toimivat asevoimat. Mahdollisesti jo tällä vaalikaudella Suomen hallitus tulee antamaan esityksen rauhan- turvalain muuttamisesta niin, että Suomi voi osallistua sotatoimiin maailmalla ilman YK:n valtuutusta. Varusmiesarmeijasta ollaan hyvää vauhtia siirtymässä liikuteltavaan palkka-armeijaan.

Maailmalla riehuvaan "terrorismin vastaiseen sotaan" otettiin kantaa julkilausumassa, jossa todettiin mm. että "terrorismissa ei sodalla voiteta". Presidentti Bushin julistama sota terrorismissa vastaan merkitsi hänelle vain keppihevosta sotien käymiseen ensin Afganistanissa ja sitten Irakissa. Bush tarvitsi verukkeen, jonka varjolla hän voisi saada maailman tärkeimmät öljyvarat hallintaansa. Terrorismin vastaisella sodalla myös Israelin pääministeri Sharon on perustellut aseiden käyttöä Palestiinassa. Kaikkien Bushin ja Sharonin hyökkäysten ja iskujen tuloksena on kuitenkin

ollut vain maaperän muokkautuminen yhä uusille terrori-iskuille. Bushin ja Sharonin toiminta on itessään ollut myös mitä räikeintä terrorismissa, valtioterrorismissa, ja tappanut syytöksiä siviilejä enemmän kuin heidän jahtaamansa terroristit kansanaan!

Järjestön puheenjohtajuutta valittiin edelleenkin vv. 2004 – 05 hoitamaan Heikki Männikkö Helsingistä. Muiksi johtokunnan varsinaisiksi jäseniksi valittiin seuraavat toverit: Esko Auervuolle, Juho Haavisto, Reijo Katjaranta, Pekka Tiainen, Timo Nieminen, Esko Koivisto, Kalevi Wahrman, Ilmari Huuskonen, Tarja Männikkö, Tuija Hakkarainen, Matti Latinen, Pauli Kettunen, Ville Rahikainen, Juha Kieksi ja Janne Rahikainen. Johtokunnan varajäseniksi valittiin seuraavat toverit: Armi Välimäki, Esa Hermonen, Teuvo Kasurinen, Ari Stenvall, Matti Orava, Juhani Tanski, Wäinö Pietikäinen ja Martti Salomaa.

Kuuba-solidaarisuudella saarto menneisyyteen!

Ilmassa on keskustelu, mitä 77-vuotiaan Castron jälkeen. Ne, jotka suunnittelevat iskua Kuubaan, eivät kuitenkaan keskustele. Koko ajan valmistellaan maan sisäistä verkostoa, joka tähtää vallan ottamiseen. Yhdysvaltojen puolella olevat organisoivat toimintaa ja suunnittelevat maihinnoususkuja jatkona tappioon päättäneelle vuoden 1963 Sikojen lahden maihinnousulle ja monille 40 vuoden aikana tehdyille yrityksille tehdä tuhoa.

Yhdysvaltojen 100 vuotta laitotomasti hallussaan pitämä Guantanamo sotilastukikohta saaren itäpäässä ei ole vain telebanian ja muiden vankila, vaan myös astinlauta, jolla pyritään alistamaan Kuuba uudelleen Yhdysvaltojen valvontaan ja vasalliksi.

EU vetää rajoja ympärilleen ja jättää Kuuban Yhdysvaltojen etupiirin osana maailmanjakoa. Radio- ja TV-lähetysillä ja asennemuokkauksella luodaan maaperää käyttäen hyväksi vaikeuksia, joita Kuuballa edelleen on. Hamilton-Burton-Laki kieltää kaupan Kuuban kanssa ja jos eurooppalainen yritys käy tätä kauppa, siltä poistetaan oikeus käydä kauppa USA:n markkinoilla.

EU ei puhu tästä, vaan EU:n taholta peräänkuulutetaan Kuuban ihmisoikeuksia, muttei eurooppalaisten ja amerikkalaisten ihmisoikeuksia, joita loukataan matkustuskilpalla Kuubaan. Yhdysvallat

Pekka Tiainen kertoo: "Oltuani viime lokakuussa kaksi viikkoa Kuubassa ja luettuani paljon tilanteesta, aloin vasta uudelleen tajuta, miten välttämätöntä ja ajankohtaista on saada Kuuba-solidaarisuus uudelleen nousuun. Kuuba on selviytynyt pahimmasta kriisistään Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen. Se kertoo Kuuban vallankumouksen elinvoimasta ja antaa toiveita tulevasta."

Kuuba tarvitsee tukea. USA:n oikeisto hyökkää sitä vastaan nyt kovemmin kuin koskaan ennen tavoitteenaan Kuuban sosialismin kaatamisen ja Kuuban alistamisen USA:n valvontaan ja vasalliksi. Kuva Kuubalaisen kaupungin iltapäivää. Kuva Pekka Tiaisen.

perii 35 000 dollaria sakkoa sinne matkustaneita amerikkalaisilta tai pidättää heidät.

Jos eurooppalaisilla on passissa Kuuban leima, matkustus Yhdysvaltoihin vaikeutuu. Kuuba ei siksi leimaa passeja, ettei matkustus sinne näkyisi. Turismi Kuubaan onkin laajaa ja saarto vuotaa kuin seula. Kennedy ilmaisi halunsa normalisoida suhteet Kuubaan, mutta vain

viisi päivää tämän jälkeen 22.11.1963 hänet ammuttiin väijytyksessä. Carter purki matkustuskieolon, mutta Reagan palautti tehosaaaron.

Matkustussaarto vuotaa ja Kuubaan virtaa dollareita. Ne ovat laillisista maksuvälineistä, mutta sosiaalisen epäkohdan synnyttää dollari- ja pesotalouden välinen jännite. Matkustussaaaron vuotaminen pakottaa sen lopettamiseen ja Yhdysvaltojen

senaatti on tehnyt asiasta päätöksen, muttei Bush. Castrolle ei hevillä anneta hattuun tätäkään sulkaa. Brasilia, Venezuela ja Kiina tukevat Kuubaa ja maan uhattua itsenäisyyttä. Monissa muissakin maissa ymmärretään tuen tarve. Gorbatsov esitti matkustussaaaron lopettamista Helsingin Sanomien mielipidesivulakin olleessa kirjoituksessaan.

Marxilainen analyysi ei edellytä EU-vaalien boikottia

Jönsson toteaa, miten EU on suurpääoman hanke edellytysten luomiseksi ympäri maailmaa tapahtuvalla suurpääoman voittoa metästykseksi. Jönsson esittää EU-kehityksen olevan identtistä vanhan imperialismin kanssa ja osoittaa, että tulos EU:n laein kiinnitetystä politiikasta on myös Ruotsin kansanvastainen yhteiskunta ja talouspolitiikka. Se arvioi minkä Jönsson artikkelissaan esittää on varmasti totta. Tämän saman marxilaisen arvion olemme mekin Suomessa tehneet EU-kehityksestä ja samoin perustein perustelimme EU-vaalien boikottia jo vuoden 1996 EU:n parlamentin vaaleissa. Artikkelina lopussa Jönsson toteaa: "Todellisella EU:ta vastustavalla oppositiolla ei ole mitään syytä näytellä tätä näytelmää, jota EU-parlamenttivaalit ovat, se vain lahjoittaa laillisuuden kaavun suurpääoman ja monopolien jakuville vaatimuksille valta. Ei, käyttäkäämme vaaliliikettä työskennelkäämme boikotin puolesta parlamenttivaaleissa..."

Boikotti ei edusta leniniläistä taktiikkaa

Tässä kohdassa haluamme todeta, että vaikka boikottikehoitus saattaa tuntua marxilaisen EU-analyysin jälkeen itsestään selvältä johtopäätökseltä, ei se tässä kuitenkaan edusta leniniläistä linjaa. Me kritisoimme EU-vaalien boikottipäätöstä Kommunismissa Työväenpuolueessa (KTP) jo vuosien 1996 ja 2000 EU-parlamentin vaaleissa, vaikka myönnymmekin tähän päätökseen.

Nyt KTP:n hajottua taktiikkaa koskeviin erimielisyyksiin, on tämän jälkeen perustettu Kommunistien Liitto ottanut boikottin kielteisen kannan. Klassillisena esimerkkinä boikotista oli, kun Venäjällä bolshevikit kehottivat vallankumoukselliseen nousuun oloissa kansa boikotoimaan vaaleja tilanteesta, ettei

Ruotsin kommunistisen puolueen Riktunkt-lehdessä puolueen puheenjohtaja Jan Jönsson kehottaa boikotoimaan ensi kesän EU-vaaleja. Artikkelissaan "Boikotit EU-vaaleja" Jan Jönsson esittää EU:sta varmasti oikean marxilaisen analyysin. Hän toteaa, että "parlamentin on EU:n demokraattinen julkisivu, joka edustaa monopolikapitalistien diktatuuria yli työtätekevän kansan sosiaalisten ja yhteiskunnallisten etujen".

Venäjän vallankumous siirtyisi monarkistisen perustuslain tielle.

Tämä tapahtui vallankumouksellisen nousun oloissa. Mutta tilanteesta, jossa ei ole vallankumouksellista nousua on aktiivinen boikotti Leninin mukaan merkityksellisen ja silloin tulee valita historian "mutkitteleva tie". Käytännössä boikotti on hyvin erikoisen tilanteen taistelukeino, jossa kansanliike konkreettisesti osoittaa tottelemattomuutta kapitalistien politiikkaa vastaan. Tähän meidän kommunistien on tunnustettava se tosiasia, että boikottikehoitukseen riittää vain yhteiskunnallista tilannetta ja joukko-liikettä ei todellisuudessa ole.

EU:n kaataminen merkitsee demokraattista kumousta

Nyt täytyy nähdä, että EU on sama asia, kuin nykyinen kova pääomapiirin etujen mukainen monetaristinen talouspolitiikka. Jos oikeasti haluamme torjua EU:n, tulee meidän vaihtaa nykyinen monetaristinen talouspolitiikka demokraattiseen talouspolitiikkaan ja samanaikaisesti tulee ylikansallisen pääoman valta vaihtaa kansanvallaksi. Ymmärrämme, että tällainen kapitalistisen yhteiskunnan sisällä tapahtuva vallanvaihto ylikansalliselta suurpääomalta demokraattisille voimille tarvitsee tuekseen ainakin yhtä suuren joukko-liikkeen, kun mitä Venäjällä vaati v. 1905-06 estää porvarillisen demokraattisen vallankumouksen suuntautuminen monarkiaa tukevan perustuslain suuntaan. Tällaista liikettä meillä ei ole, vaan sen luominen on meillä edessämme.

Tulee valita "historian mutkitteleva tie"

Boikotti on verrattavissa rintamahyökkäykseen t. historian suoraan tiehen. Tällainen taktiikka vaatii voimia ja joukkoja. Kun niitä ei ole, tulee valita historian mutkitteleva tie, joka on verrattavissa kompromissieihin. Tästä jo Engels kirjoitti artikkelissaan "Kommuunin pakoilaisille" seuraavasti: "Kysymys on siitä, että käsitetään selvästi proletariaatin todelliset vallankumoukselliset päämäärät ja osataan pyrkiä niihin kaikkien ja kaikenlaisten olosuhteiden, mutkien ja kompromissien kautta". Tähänä tuskin missään suunnalla EU-Eurooppaa on sellainen tilanne, joka EU:n parlamentin vaalien osalta puoltaisi vaaliboikotin käyttöä.

Taktiikassa on hyväksyttävä kompromissit

On selkeästi nähtävä, kuten Engels painotti, että meidän kommunistien strategiana päämäärän on sosialistinen yhteiskunta ja vallan ottaminen lopullisesti päomalta kansalle. Mutta nykyisestä tilanteesta taktiikka ei kulje suoran tien kautta. Tilanteesta, jossa suuri raha hallitsee suvereenisti koko Euroopassa, meidän kommunistien lähimpänä tavoitteena ei voi olla ensi vaiheessa sosialismin toteuttaminen vaan porvarillisen yhteiskunnan demokraatisoiminen, sen talouspolitiikan muuttaminen kansan etujen mukaiseen suuntaan ja suuren pääoman vallan murtaminen. Tässä mielessä kysymys lähimmän tehtävän asettelussa olisi nykyisen porvarillisen yhteiskunnan demokraatisoiminen. Nykyisessä tilanteesta tuskin voi-

daan olettaa, että kansa lähtisi tukemaan suoraan sosialistista päämäärää, vaan poliittisen valmiuden ja tietoisuuden kehittyminen tulee hakea "porvarillisen demokraattisen" vallanvaihdon kautta. Lähin tehtävämmä olisi hakea sellaisia liittolaisia, jotka olisivat valmiita ajamaan näitä tavoitteita ensinnä taloudellisen ja sitten poliittisen taistelun avulla. Tässä mielessä emme toimi ollekaan väärin, jos osallistumme liittolaistemme kanssa EU:n parlamentin vaaliin ja esitämme selkeät EU-politiikan vastaiset vaatimuksemme myös sitä kautta. Tämä on kompromissi. Mutta vaalit eivät ole strategian vaan taktiikan kysymys ja siksi tällainen kompromissi voidaan tehdä ja tulee tehdä, kunhan pidämme mielessämme pitempiaikaiset strategiset päämäärämme ja asetamme nämä toimet palvelemaan näitä vallankumouksellisia tavoitteitamme.

On herätettävä yhteiskunnallinen aktiivisuus

Jönssonin esittämä marxilainen analyysi (joka on myös meidän näkemys) EU:sta on hyvin teoreettinen. Sen omaksuminen vaatii marxilaisen ideologian mukaista suuntautumista. Ihmisten on vaikea omaksua tai sisäistää sitä, koska siinä lähestytään luokkataistelun ideologista tasoa. Suuren joukkojen on vaikea sisäistää tätä, koska tällä hetkellä ihmisten osallistuminen omakohtaiseen taloudelliseen ja poliittiseen taisteluun on olematonta. On puhuttu, että aiempien EU:n parlamenttivaalien alhainen äänestysprosentti olisi osoitus ihmisten aktiivisuudesta ja tietoisuudesta. Mielestämme näin ei voida sanoa,

Castro ei peittänyt tyytymättömyyttään siihen, että näki NL:n kehityksen olevan johtamassa Kuuban tilanteen vaikeutumiseen. Hän ilmaisi asian sittemmin niin, että olemme kaksinkertaisesti orjopa: Yhdysvallat saartaa ja NL:n romahdus lopetti yhteistyön sinne.

Suomen tulee myötävaikuttaa Kuuban saarron murtamiseen ja siihen tarvitaan kansalaisten solidarisuusliikettä Kuuban kansan ja itsenäisyyden puolesta, ettei Kuuban kansa joudu ongelmien ja painotuksen takia vasallimaaksi, vaan pystyy jatkamaan yhteiskuntansa kehittämistä Kuuban kansan ja yhteiskunnallisen edistyneen menestykseksi. Tämä tekee sen meille erityisen tärkeäksi nyt, kun meitä vaaditaan antamaan lopullinen hyväksyntä itsenäisyytemme kumoamiseen EU:n perustuslailla. Hemingway kysyi, Kenelle Kellot Soivat ja lopulta ne soivat tasavallan kuolemalle ja voittajina olivat Hitlerin ja Mussolinin tukemat Francon fasistit.

Kuuban vallankumouksessa kukistunut Batista häipyi Francon suojin Espanjaan. Yhdysvaltojen Eisenhower ei voinut sulattaa Batistan kukistumista ja käynnisti saarron. Meidän on huolehdittava, että kellot, jotka soivat yhteiskunnalliselle edistykseksi ja solidarisuudelle, eivät ole hautajaiskelloja.

Pekka Tiainen

sillä jos tästä olisi kyse, olisi meillä oikeasti käsisämme todellinen joukkoliike EU:n talous- ja yhteiskuntapolitiikan kaatamiseksi. Alhainen äänestysprosentti on lähinnä osoitus passiivisuudesta, välinpitämättömyydestä ja vieraantumisesta politiikasta. Lähinnä näkisimme niin, että kiinnostuminen vaikkapa EU:n parlamenttivaaleihin voisi olla se siltä jota kautta ihmiset saataisivat muutoinkin aktivoitua yhteiskunnallisessa elämässä. Ja sikäli kun meillä olisi tarjota yhteiskunnallinen vaihtoehto nykyiselle politiikalle, voisimme luoda joukkoliikettä nykyisen EU-suuntauksen muuttamiseksi.

On arvioitava uusi kapitalismivastainen luokkataistelutaktiikka

Meidän kommunistien tulisi yhdessä keskustella kapitalismivastaisen luokkataistelun uudesta taktiikasta. Sen jälkeen kun sosialismi on joutunut väliaikaisesti perään-tymään kapitalismivastaisessa luokkataistelussa, meillä ei ole ollut yhtenäistä marxilais-leniniläiseen arvioon perustuvaa kapitalismivastaisista luokkataistelutaktiikkaa. Nyt olisi aika kokoontua tekemään arvio sosialismin taka-iskujen syistä ja nykyisestä luokkataistelun tilasta sekä paneutua arvioimaan työväenluokan käyttöönsä nykyiseen yhteiskunnalliseen tilanteeseen soveltuvaa luokkataistelutaktiikkaa.

Heikki Männikkö
EU:n Vastaisen
kansanrintaman puheenjohtaja
Heikki.Mannikko@pp.inet.fi

Kalevi Wahrman
Kommunistien liiton
puheenjohtaja
Kalevi.Wahrman@pp.inet.fi

Irak ei ollutkaan niin helppo pala

Vappuna tulee kuluneeksi vuosi siitä, kun Yhdysvaltojen presidentti George Bush julisti sotatoimet päättyneiksi Irakissa. Virallisesti sota on siis päätynyt, mutta todellisuudessa se käy nyt aivan yhtä kiivaana kuin keväällä 2003.

Yhdysvaltojen johtamalle liittoumalle oli erittäin helppoa kukistaa Saddam Husseinin Irakin armeija. Irakin armeija oli tuhattu kertaalleen ensimmäisessä Persianlahden sodassa ja maa oli kärsinyt koko 90-luvun ankarassa kauppasaarrossa. Vuoden takaisessa Irakin sodassa Yhdysvaltojen supervaltio-armeija oli sekä laadullisesti että määrällisesti murskaavan ylivoimainen ja pystyi helposti marssimaan Bagdadiin.

Tänä keväänä Irakin sodassa on alkanut uusi vaihe. Hajanaisia yhteenottoja, pommi-iskuja ja väijytyksiä on ollut koko miehityksen ajan, mutta nyt vastarinta on tiivistymässä järjestäytyneeksi sissisodaksi. Eri puolilla Irakia shiitit ovat jo järjestäytyneet sissiarmeijaksi ja puolustavat omia pyhiä kaupunkejaan aseellisesti. Laajan järjestäytyneen sissitoiminnan alkaminen merkitsee miehittäjille liikkumatilan vähenemistä, menetysten kasvua, moraalin laskua ja ainaista pelkoa, jota ei pääse mihinkään pakoon.

Uusi käänne on vaikuttanut myös Yhdysvaltojen koalitioon,

Alusta alkaen monet valtiot ja tavalliset ihmiset vastustivat USA:n hyökkäystä Irakiin. Meille oli selvää, että hyökkäyksen takana ei ollut huoli Irakin joukkotuhouksesta, vaan USA:n tarve ottaa haltuunsa öljy. Viime päivien uutiset ovat kertoneet irakilaisten yhä kasvavasta vastustuksesta miehitystä vastaan. Tällä sivulla kaksi arviota Irakin nykytilasta ja tapahtumista.

joka on hajoamispisteessä.. Miehitysarmeijaan kuuluu 34 maata, joista useat ovat halukkaita lähtemään Irakista. Kiihtyvään sissisotaan ei liittolaismaillole ole kiinnostusta osallistua. Tätä kirjoitettaessa (21.4.2004) kuudenneksi suurin miehitysmaa Espanja ja pienet Honduras ja Dominikaaninen tasavalta ovat jo päättäneet lähteä. Italia on ilmoittanut vetävänsä joukkonsa Irakista, jollei koko operaatiota anneta YK:n alaisuuteen. Norja ja Puola ovat harkitsevilla kannalla.

Miehityshallinnon johtaja Paul Bremer on ilmoittanut, että Irakin uusi armeija ja poliisivoimat eivät pysty takaamaan maan järjestystä, kun Yhdysvallat nykyisen suunnitelman mukaan luovuttaa vallan takaisin irakilaisille kesäkuun lopussa. Tämä tarkoittaa, että miehitystä jatkettaessa Yhdysvaltojen panosta on pakko suurentaa. Kaluston ja sotilaiden määrän lisääminen maksaa miljardeja dollareita lisää, eikä tämä ole enää helppoa Yhdysvaltojen kireässä taloustilanteessa. Mie-

hitys on jo nyt syönyt Yhdysvaltojen kassan työpöyhäksi.

Miehittäminen tulee jatkossa vaatimaan myös yhä raaemman voiman käyttämistä. Puhkeavien kansannousujen tukahduttaminen merkitsee entistä enemmän siviilien veren vuodattamista. Sissejä vastaan sotiessa jenkkin omatkin tappiot lisääntyvät. Jo tässä kuussa Yhdysvallat on menettänyt lähes yhtä paljon sotilaita kuin koko "virallisen" sodan aikana! Siviiliuhrit ja omat

tappiot ovat poliittisesti erittäin vaarallisia ja saattavat tuhota Bushin mahdollisuudet Yhdysvaltojen presidentinvaalissa.

Toinen vaihtoehto – vetäytyminen – olisi imperialistisen suurpääoman kannalta kaikkein kipein ratkaisu, sillä se käytännössä mitätöisi kaiken, mitä imperialistinen suurpääoma sodalta sai. Vielä tällä hetkellä Irakin öljyvarat ovat jenkkin hallussa, Irakin kansallismaisuus on yksityistetty, Irakin uudet lait on kirjoitettu yksityistä pääomaa palvoen, suuret jälleenrakennusurakat takaavat miljardein markkinat useiksi vuosiksi jne. Lyhyesti sanottuna koko maasta on tehty siirtoma. Yhdysvaltojen vetäytyminen aiheuttaisi välittömästi Irakin valtavian jälleenrakennusmarkkinoiden ja öljyn menettämisen, kun Irakin nukkehallinto ei pystyisi yksin hallitsemaan tilannetta ja maa saattaisi ajautua sisällissotaan ja etnisiin konfliktihin.

Imperialistien sodasta saavuttama hyöty saattaa jäädä lyhytaikaiseksi. Hyvinkin nopeasti laajat mittasuhteet saanut sissisota, Irakin kansan aseellinen vapaustaistelu hyökkääjää vastaan, on valtava takaisku imperialisteille ja koko imperialistiselle maailmanjärjestelmälle.

Petri Toikkanen

Kirjoittaja on Kommunistisen nuorisoliiton pääsihteeri

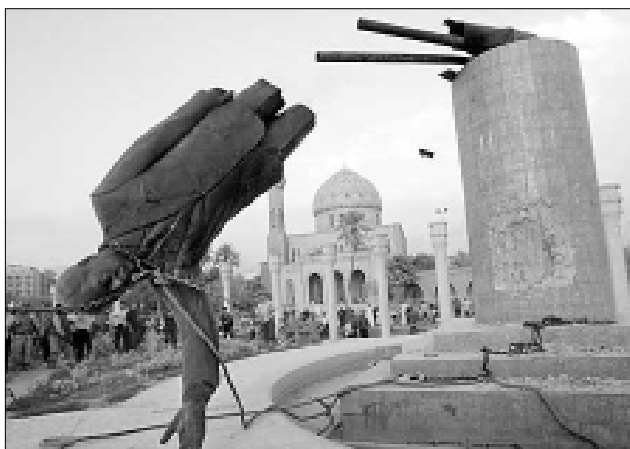
Irakista Vietnamia pahempi

Kauko Laihanen:

Arvioidessani presidentti George W Bushin Irak-operaation onnistumismahdollisuuksia pari kuukautta ennen sodan aloittamista päädyin arvioinneissani näkemykseen, ettei sotaa tulisi huonojen onnistumismahdollisuuksien johdosta. Arvioinneissani huomioin islamin uskontoa tunnustavien irakilaisten asenteet ns "vääräuskoisia" valloittajia kohtaan, Irakin laajan alueen, ilmastolliset ja maastolliset tekijät. Lisäksi oli tiedossa YK:n kielteinen suhtautuminen hyökkäykselle.

Samoin ympäröivän arabi-maailman sympatiat tullisivat operaation toteutuessa olemaan Saddam Husseinin johtaman Irakin puolella.

Sodan aloittaminen näytti hyvin epäviisaalta, vaikka sotakoalition käytössä oli ylivoimainen armeija kaikkiin arviointiperusteisiin. Asiantuntijat arvioivat Irakin armeijan lyömiseen kuluvan aikaa noin kolme kuukautta. Näin myös kävi. Mutta ei siinä kaikki. -Bush'in esikunnassa saatettiin ottaa tietoinen riski mahdollisesta sissisodasta ja kansannoususta tai sitten luotettiin liian paljon Saddam Husseinin hallintoon tyytymättömän shiia-enemmistön ja osin myös kurdien tukeen. Bush'in sotasuunnitelmaan kuului nopea vallanvaihto irakilaisille ja välittömän jälleenrakentamisen aloittaminen, johon myös Suomen silloinen pääministeri Paavo Lipponen valtuutuksensa ylittäen antoi salaisen lupauksensa maamme osallis-

Vuosi sitten kaadettiin Sadamin patsasta ja ongelmien sanottiin olevan takanapäin. Erehdys, ne olivat vasta edessäpäin.

tumisesta jälleenrakentamiseen. Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieliin, ettei hyökkäysoperaatiolla ollut YK:n eikä ETK:n lupaa.

Irak on laaja alue, jonka pinta-ala on 444.400 neliökilometriä eli runsaat 100 000 neliökilometriä suurempi kuin Suomen pinta-ala. Kun tiedettiin hyökkääjien miehistö-vahvuuden olevan vain noin kolmeasataatuhatta sotilasta, oli pääteltävissä se riittämättömäksi koko valtakunnan alueen tehokkaaseen valvontaan.

Viimeisimpien tietojen valossa Bush lähipiireineen ei tehnytkaan hyökkäyspäätöstään vasta hieman ennen hyökkäyspäivää, vaan päätös oli käytännössä tehty jo syksyllä 2001, jolloin käynnistettiin sotaretkien yksityiskohtainen suunnittelu. Tuolloin oli käynnissä sota Afganistanissa. Tämä tieto on luettavissa yhdysvaltain tunnetuimpiin tutkiviin jurnalistiin kuuluvan Bob Woodwardin juuri ilmestyneestä kirjasta. Näin ollen kaikki neuvottelut mm YK:n kanssa ennen sotaa olivat hämäästä.

"Irak on George W Bushin Vietnam", totesi äskettäin Massachusettsin osavaltion senaattori Edward Kennedy. - Pahoitan pelkääni vaaran olevan suuren, että Irakista tulee Vietnamia surullisempi lehti Yhdysvaltojen sotahistoriaan. Irakissa radiokaalit muslimimitaistelijat ovat fanaattisuudessaan aivan eri luokkaa kuin mitä olivat sissit Vietnamissa.

Suuri kysymys on, voiko USA:n johto perääntyä öljylähteiden ääreltä ja jos niin millä hinnalla. Kuinka paljon nuria amerikkalaisia sotilaita uhraataan tehtävään tappaa etupäässä irakilaisia siviilejä?

YK:n apuunkutsu vaikuttaa myöhäiseltä, sillä YK:n kannalta katsottuna sillä on suuri vaara samaistua arabiväestön silmissä hyökkääjiin.

Viime päivinä tilanne Irakissa on muuttunut miehittäjien kannalta ratkaisevasti huonompaan suuntaan. Nyt myös shiia-muslimien radiokaali siipi on aloittanut aseellisen toiminnan Yhdysvaltojen johtamia joukkoja vastaan. Ulkomaalaisten siviiliden näyttäville kaappauksille

ei ole nähtävissä loppua. Ulkomaalaisiin siviileihin kohdistetuissa murhaiskuissa on menettänyt henkensä mm kaksi suomalaista liike miestä. Jälleenrakennustoiminta ei ole käynnistynyt odotetulla tavalla eikä täten rauhoita kansaa. Irakilaisten todellisesta itsehallinnosta ei ole lähitulevaisuudessa mitään varmuutta. Lääkkeistä on huutava pula. Hoitohenkilöstö on ylikuormitettua.

USA:n kannalta tilanne entisestäään pahenee, mikäli keskenään eripuraiset muslimiryhmittymät yhdistävät voimansa maahan tunkeutujia vastaan. Se on hyvin todennäköinen kehityskulku. Eräs ratkaistava ongelma sotakoalition kannalta on joukkojen määrä. Nykyiset n 300 000 sotilasta ovat riittämättömät tukahduttamaan laajalla alueella asuvan 22 miljoonaisen kansan vastarinnan. Monet irakilaista ovat valmiita itsemurhaiskuihin usein siellä missä sitä vähiten odotetaan. Yksistään 5 miljoonan asukkaan Bagdad sitoo valtavan määrän miehittäjien sotavoimasta.

Presidentti George W. Bush tasapainoilee vallan köydellä, jota toistensa päästä kannattelee "terrorismin vastainsta sota" ja toistensa syksyiset USA:n presidentinvaalit.

Kävi vaalessa miten vaan, niin joka tapauksessa valittavan presidentin on kannettava Bushin toiminnan mukanaan tuoma raskas taakka.

Kauko Laihanen

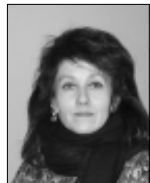
kapteeni evp.
Muutosvoimat Suomi rpn
hallituksen jäsen

EU-valeissa uusoikeistolaista politiikkaa vastaan

SKP:n kokoama lista EU:n parlamenttivaaleissa

Yrjö Hakanen
SKP:n pj.
Helsinki

Tuija Hakkarainen
AKYS:n varapj.
siivoja, Helsinki

Olli Hernberg
opiskelija
Turku

Juha Häkkänen
näytelijä
Kajaani

Siiri Korppi
opiskelija
Kuopio

Juhani Lilja
VEU:n pääsihteeri
Helsinki

Jarmo Muhonen
paperityöläinen
Tampere

Tuula Palomäki
sairauksanhoid.
kaupvalt., Nokia

Kari Peitsamo
muusikko
Tampere

Tanja Peltari
Rauhanpuol. johtok.
jäsen, Vantaa

Saara Rautiainen
KOMNL:n varapj.
Lahti

Raimo Ruttonen
sosiaalityöntekijä
Joensuu

Antti Siika-aho
opiskelija
Haapajärvi

Ritva Sorvali
näyttelijä
Lahti

Vesa Suominen (sit)
lehtori
Oulu

Arjo Suonperä
SAK:n lakimies
Espoo

Jari Tertunen
konservaattori
Kuopio

Pekka Tiainen
valt. tri
Helsinki

Petri Toikkanen
opiskelija
Jyväskylä

Kalevi Wahrman
teleasentaja, häräs-
domare, Porvoo

Vaihtoehto EU:n parlamenttivaaleissa

Lupaukset EU-jäsenyyden eduista eivät ole toteutuneet

□ Suurtyöttömyys on jatkunut. Työpaikkoja on edelleen 200.000 vähemmän kuin ennen lamaa ja teollisuuden työpaikat vähenevät. Suomalaiset yritykset ovat lisänneet työpaikkoja ulkomailla 330.000:een, kun ne ovat Suomessa vähentyneet. Pätkätyöt ovat arkipäivää.

□ Maatalouden työpaikkojen kohdalla pahimmat uhkakuvat ovat toteutumassa. Niistä ja tiloista on hävinnyt EU-kaudella jo puolet ja alamäki jatkuu.

□ Elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet EU-kaudella 10 %, vaikka hintojen luvuttiin alenutuvan. Leivän ja useiden muiden eniten käytettyjen elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet paljon enemmän. Terveydenhuollon hinnat ovat nousseet 20 % ja joukkoliikenteen lipun hinnat 45 %.

□ EU-verona käyttöönotettu arvonlisävero on sisällytetty asuntojen lämmitykseen, veteen ja huoltokustannuksiin, joukkoliikenteen lippuihin, toreilla myytäviin elintarvikkeisiin sekä pienyrittäjien myymien tavaroiden ja palvelusten hintoihin. Tällä tavalla tavallisiin kansalaisiin kohdistuvaa verotusta on lisätty.

□ Palkkojen osuus kansatuloista on painettu alemmas kuin vuosikymmeniä. Kasvaneita voittoja ei ole investoitu Suomeen.

□ Julkisten menojen leikkaukset on kohdistettu terveys- ja sosiaalipalveluihin, koulutukseen ja kirjastoihin. Lapsilisä ja opinto-

Valt. tri Pekka Tiainen ja VEU:n puheenjohtaja Ulla Klötzer naulaavat tässä Suomen Pankin oveen 40 teesia Suomen Markan puolesta. Tämä historiallinen päivä oli 4.4.2001, jolloin Markka täytti 141 vuotta.

tukia on leikattu. Eläkkeitä on pienennetty poistamalla kansaneläkkeiden perusosa, heikentämällä indeksisuoja, supistamalla työeläkkeiden karttumista ja rajoittamalla eläkkeelle pääsyä ilman, että vastaavasti turvattiin työtä.

□ Meille on luvattu, että Suomi pysyy sotilaallisesti liittoutumattomana. Silti EU:lle on

annettu lupaus 1500 sotilaaan lähettamisestä EU:n sotilaallisiin operatioihin kriisinhallinnan varjolla. Lisäksi on annettu lupaus tätä pienempiä nopean toiminnan joukkojen lähettamisestä. Kyseessä ovat sotatoimet Suomen rajojen ulkopuolella ensimmäisen kerran sitten jatkosodan. NATO:lle on annettu mahdollisuus käyttää Suomen satamia ja

lentokenttiä operatioissaan. Tässä yhteydessä on mainittu Helsinki-Vantaan, Helsingin ja Porin satamat ja lentokentät. Suomen armeijaa on tehty NATO:oon ja EU:n sotilaallisiin toimiin nähden yhteensopiviksi.

□ Suomen täysivaltaisuudesta on luovuttu ja itsenäisyys pitkälti menetetty. Tämä aiotaan sinetöidä EU:n perustuslailla. Siitä on saatava kansanäänestys.

□ EU-jäsenyys vietin läpi vastoin perustuslakia, jonka mukaan Suomi on täysivaltainen ja itsenäinen maa. Myöskään perustuslain säädöksiä perustuslain muuttamisessa ei ole noudatettu, sillä asiat olisi pitänyt käsitellä toistamiseen eduskunta-vaalien jälkeen, koska ei ollut kireelliseksi julistamisen edellyttämää määränemmistöä. Markasta luopumista ei eduskunta ole päättänyt. Laittomuus ratkaisua tehtäessä on monille peruste

jättää äänestämättä. Siitä kuitenkin seuraisi, että katteettomia EU-lupauksia saaneet saisivat kaikki äänet ja se vahvistaisi poliittista suuntausta, joka on kansan etujen vastainen. Myöskin Suomi toimii EU:ssa riippumatta siitä, onko lakia noudatettu. Laittomuutta tapahtuu monissa asioissa. Siitä huolimatta on tarpeen pyrkiä vaikuttamaan asioihin. Vaikka se tuntuu vaikealta ja jopa ylivoimaiselta, syrjään vetäytymisen kuitenkin huonontaa asioiden tilaa. Erityisen huono asia on, kun äänestämättömyys yleistyy muissakin vaaleissa, kun äänestämättömyyttä on alettu käyttää EU-vaaleissa.

□ Äänestäminen ja äänestämättömyys on jokaisen henkilökohtainen valinta. Haluamme kuitenkin asettamalla ehdokkaat EU-vaaliin tarjota äänestämättömyydelle vaihtoehdon.

Vaihtoehto EU-vaaleissa on esittävä vastalause väärälle politiikalle äänestämällä ehdokkaita, jotka toimivat

- työn ja toimeentulon puolesta,
- Suomen täysivaltaisuuden ja itsenäisyyden puolesta
- kansojen tasa-arvoon ja kaikkien kansojen oikeuksien kunnioittamiseen perustuvan kansainvälisyyden puolesta
- Suomen sotilaallisen liittoutumattomuuden puolesta ja sen puolesta, että Suomi toimii puolueettomana suurvaltojen eturistiriidossa, mutta rauhan puolesta sotaa vastaan.

Äänestämällä vastalause EU-politiikalle

Kalevi Wahrman

Monelle Euroopan Unionin vastustajalle äänestäminen EU-vaaleissa on vaikeaa. Näyttäähän siltä, että vaaliin osallistumalla hyväksytään laitton EU-valta, jota vastaan olemme pitkään taistelleet. Kysymys on vaikea niille, jotka korostavat Suomen itsenäisyyden merkitystä ja niille jotka näkevät, miten EU vahvistaa suurten omistajaryhmien valtaa, latis-taa demokraattisia oikeuksia ja pienentää mahdollisuuksia taistella Suomessa työvän oikeuksien puolesta.

Me emme ole kuitenkaan ehdokkaina tai parlamentin jäseninä mukauttamassa työväestöä ja kansalaisia hyväksymään Euroopan unionia. EU on suurten rahapiirien väline markkinoiden ja suurten omistajien etujen ajamiseen palkansaajien ja vähävaraisten kustannuksella. Sen olennainen kysymys on uusoikeistolaisen yhteiskunta- ja talouspolitiikan toteuttaminen, joka tarvitsee "raameikseen" EU-organisaation.

Passiivisuus ei auta

Valittava tosiasia on, että meillä Suomessa ei ole nyt kovin laajaa EU:n vastaista liikettä, joka taisteli tätä politiikkaa vastaan. Passiivisuus ja äänestämättä jättäminen ei merkitsisi mitään liikettä nykyisen kansanvastaisen talous- ja yhteiskuntapolitiikan kumoamiseksi.

On sanottu, että alhainen äänestysprosentti edellisissä EU:n parlamenttivaaleissa olisi osoitus siitä, miten kansa vastusti EU-suuntausta. Tämä arvio on tuulesta temmattu. Alhaisesta äänestysprosentista huolimatta hallitsevat suuromistajat EU:n alueella

suvereenisti ilman merkittävää vastavoimaa. EU:n vastustajien passiivisuus vaaleissa ei mitenkään rajoita EU:n valtaa.

Vaihtoehtorintama

Emme perustele osallistumista muihinkaan parlamenttivaaleihin valittavan parlamentin vallan määrällä vaan se on meille yksi "puhujalava" ja tapa vaikuttaa. Vaalityön kautta luomme yhteyksiä ja rakennamme vaihtoehtorintamaa uusliberalistiselle politiikalle. Emme kuvittele, että parlamentissa voitaisiin ilman kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen painostusta tehdä ihmisten edun mukaisia päätöksiä.

EU:n torjumiseksi on kyettävä muuttamaan nykyinen uusoikeistolainen talouspolitiikka ja murtaamaan suuren pääoman valta, jota toteutetaan koko EU:n alueella. Tulee tehdä kaikki mahdollinen yhteisrintaman rakentamiseksi nykyistä kovaa talouspolitiikkaa vastaan. Sitä työtä voidaan tehdä myös EU-organisaation tasolla. EU:n parlamentin vaalissa kannattaa äänestää vaihtoehtoa suuren rahan politiikalle.

EU-vaaliehdokas
Kalevi Wahrman

teleasentaja, häräsdomare
Porvoo, Borgå

Yhteiskuntaan järkeä ja oikeudenmukaisuutta!

Tuija Hakkarainen

teollisuus, metsä- ja maatalous sekä käsityöläisalat. Suuri osa kansasta elättää itsensä ja perheensä juuri näillä aloilla. Lisäksi tämä matalapalkkaisten joukko tuottaa koko maalle todella tärkeitä palveluita ja tuotteita sekä pitää Suomen omavaraisena. Työläiset kunniaan ja palkkaukseen tuntuva korotus, ei mitään silmänlumeita!

Nuoret ja vanhukset

Nuoria olisi tuettava siirtymässä työelämäänsä sekä yhteiskunnan että työnantajien taholta. Heidän on saatava se ensimmäinen työpaikkansa. Ei voi omata työkokemusta, jos ei kukaan ota ensimmäistään kertaa työhön.

Vanhusten arvostusta olisi myös nostettava. Heillä on sekä elämän viisautta sekä korvaamatonta taitoa ja tietoa. Lääkäreitä ja lääkkeitä vievät liian ison osan muutenkin pienestä eläkkeestä. Palvelujen saaminen ja niihin matkustaminen ei ole varsinkaan harvaanasuilla alueilla helppoa. Jatkatut taloudelliset ongelmat rikkovat perheitä ja aiheuttavat monia haittoja. Mielenterveysongelmat lisääntyvät jatkuvien huolien aiheuttamina ja vaikuttavat lastenkin tulevaisuuteen. Kouluttautumisen pitäisi olla mahdollista myös vähävaraisten suurperheiden lapsille ilman, että se vaikeuttaa perheen muuta toimeentuloa vakavasti. Päätäjät voisivat oleellisesti

helpottaa myös velkakierteeseen joutuneiden asemaa ja auttaa heitä ulos tästä kierteestä. Jos vähävaraisia tuetaan ajoissa ja tehokkaasti, heidän ei tarvitse mennä kapitalististen tahojen ansaan lainanoton muodossa.

Tervetuloa osaksi väestöämme maahanmuuttajat

Arabikansojen ystävyysseurassa toimiva Tuija Hakkarainen toivottaa pakolaiset ja maahanmuuttajat tervetulleiksi. Turvapaikan sai Suomesta viime vuonna vain seitsemän henkilöä. Turvapaikkahakemusten käsittely Suomessa on tällä hetkellä pakolaisille lähinnä painajainen. Käännytyksiä päätöksiä (käännytyksen selkokielellä karkotus) tehdään huolimattomasti inhimillisestä näkökulmasta katsoen. Huolimattomuus ja välinpitämättömyys näkyvät tarkastellessa yksittäisiä tapauksia. Esimerkkejä on paljon.

EU ja Israel

Arabikansojen ystävyysseura on vedonnut EU:n ja Israelin välisen yhteistyösopimuksen jäädyttämiseksi, jos Israel ei lopeta palestiinalaisalueiden laitonta miehitystä ja lopeta palestiinalaisten eristämistä laitotomalla apartheid-muurilla.

EU-vaaliehdokas
Tuija Hakkarainen
siivooja
Helsinki

Taistolaisuus merkitsi työväenluokan etenemistä

Suomen Kommunistisen Puolueen varapuheenjohtaja Taisto Sinisalo sai kunnian luovuttaa etunimensä poliittisen vastustajan parjauksikäyttöön 1960-luvun lopulla. Hänen etunimestään johdetulla "taistolais"-määreellä varustettiin puolet SKP:n silloisesta jäsenkunnasta kuten myös lukuisa joukko opiskelijoita, toimittajia, kirjailijoita, näyttelijöitä, säveltäjiä ym.

Etenkin perinteisten työläisten ja yliopisto-opiskelijoiden totuttu poikkeavan voimakas läheneminen ärsytti itseään yhteiskunnan selkärankana pitämiä oikeistolaisia ihmisiä. Näin syntyneitä ärtymystä vasten on helppo ymmärtää, että jotkin tahot haluavat yhä purkaa kiukkunsa "taistolaisista" kohtaan tekemällä ns. taistolaisuuden "mustan kirjan", jossa menneisyytensä nykyään kieltäneet entiset taistolaiset purkaisivat tuntojaan ja pyrksivät värittämään tapahtumat kielteiseen asuun. Toteuttamisyrityksestä lienee jo sovittukin YLE:n radiotoimittaja Ilkka Kylävaaran kanssa.

Taistolaisuuden lyhyt yhteenveto

SKP:n vähemmistössä, ns. "taistolais"-osapuolella 1968-81 toimineiden kommunistien ja heitä lähellä olleiden työläisnuorten sekä opiskelija-aktiivien suuri merkitys oli siinä, että he kykenivät organisoimaan marxilais-leniniläisen poliittisen liikkeen, jonka merkitys silloisessa Suomessa ja myös kansainvälisesti oli suuri.

Yleislakko eräänä historian etappina

Vuoden 1956 yleislakko toteutettiin työläisten yhtenäisenä, mahtavana joukkoesiintymisenä parempien palkkojen ja työehtojen puolesta. Tämä luokkataistelua, joka päättyi lakkolaisten eittämättömään voittoon pelasti työnantajapiirit seurauksella, että suurten pääomien omistajat pyrkivät yhteistyössä sos.dem.-puolueen johdon kanssa mitätoimimaan lakkotaistelun saavutukset. Maan hallitus ja Suomen Pankki vaikuttivatkin sitten siihen, että lakolla saavutetut palkankorotukset syötiin inflaatiolla vajaassa vuodessa, kun haluttiin luoda vaikutelma, että lakko oli ollut turha.

Lakon jälkeisissä eduskuntavaaleissa kommunistien ja vasemmistososialistien yhteistyöjärjestö SKDL eteni, mutta ei 50 kansanedustajallaan voinut estää taantumuksellisen porvariston ja sos.dem.-puolueen yhteistyötä.

Erimielisyyttä puolueen linjasta

Yleislakkovuonna 1956 Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue oli pitänyt 20. edustajakokouksensa ja käsitellyt pääsihteeri Nikita Hrushtševin aloitteesta

sosialismin rakentamisen aikana ennen sotaa ja jälleenrakentamisen aikana sodan jälkeen tehtyjä puolueen periaatteiden vastaisia rikkomuksia.

Kapitalistisen maailman tiedotusvälineet tarttuivat välittömästi NKP:n suorittamaan tilitykseen ja ottivat käyttöön nimityksen: "stalinisti", jolla pyrittiin leimaamaan kaikkien kommunististen puolueitten johtohenkilöt kaikissa maissa lukuunottamatta niitä, jotka tahtoivat miellyttää porvarillisia ideologeja julistamalla yksilönpalvonta ja kansalasiin mieltävaltaisesti kohdistuneet rankaisutoimet sosialistisesta järjestelmästä itsestään laimmuksiksi syntyneiksi.

Myös Suomessa kansainvälinen kuohunta rohkaisi ns. "puolueen uudistajia" astumaan esiin ja vaatimaan paitsi henkilövaihdoksia SKP:n johtopaikoilla myös SKP:n luonteen muuttamista. Puoluetta pidettiin liian työläisvaltaisena ja viitattiin mm. juuri käydyin yleislakkoistalun hyödyttömyyteen sen heikkojen taloudellisten tulosten takia.

Lehdistökyseminen

Jo aikaisemmin, pitkin 1950-lukua, vasta myöhemmin avoimesti esiin astuneet "uudistusmieliset" olivat laatineet suunnitelman SKP:n oman sanomalehden, Työkansan Sanomien, lakkauttamisesta ja uuden sanomalehden perustamisesta yhteistyöjärjestö SKDL:n ilmeen varaan.

Tällä toimenpiteellä puolueen katsottiin saavan enemmän kannatusta sen kansanosan piirissä, joka vierasti puolueen nimessä esiintyvää sanaa "kommunistinen", ja sanottiin myös, että opillista sivistystä saaneet voisivat helpommin tulla mukaan toimintaan työläisten perinteistä järjestöistä selvästi erottuvan SKDL:n puitteissa.

"Uudistajat" perustelivat heikosti verhoutta haluaan päästä eroon Työkansan Sanomista kustannussäästöillä ja sillä, että suunnitellussa Kansan Uutiset-lehdessä myös kommunistit saisivat tuoda näkyvänsä esille. Pian Kansan Uutisten 1956 alkanen ilmestymisen jälkeen ilmeni kuitenkin, että "uudistajat" olivat SKDL:n avulla miehittäneet toimituksen omilla henkilöillään. Tästä lehden tilasta seurasi pikkuhiljaa myös aatteellisen tason madaltuminen varsinkin, kun "uudistajat" 1960-luvulle tultaessa jatkuvasti hyökkäilivät puolueen aatteellista perustaa vastaan haluten korvata marxismi-leninismillä "kriittisellä, nykyaikaisella marxismilla".

Jatkuu sivulla 10...

Vapputervehdykset 2004

Intimiteettisuoja takia emme julkaise tervehdyksiä verkkosivuilamme.

Taistolaisuus jatkoa sivulta 9...

Porvariston uusi taktiikka

SKP oli vielä 1950-60-luvun taitteessa kokonaisuutena aatteellisesti ja poliittisesti vahva puolue ja sellaisenaan porvaristolle vaarallinen voima. Kommunistien sisäisen tilan heikkeneminen kuitenkin huomattiin suurpääoman johtokeskuksissa ja maailmalla työelämää varten kehitettyjä uusia ns. "pehmeän johtamisen" psykologisia menetelmiä päätettiin käyttää kommunistien rauhoittamiseen. Myös oikeistososiaalidemokraattien taholta todettiin,

että "meidän tulee osoittaa ääri-vasemmistolle luottamusta ja ottaa se mukaan yhteisten asioiden hoitoon!"

Nämä porvarien ja oikeistososiaalidemokraattien suunnittelemat toimet toteutuivatkin, kun SDP sai vuoden 1966 eduskuntavaaleissa suuren vaalivoiton, jonka tuloksena myös kommunistit vedettiin mukaan työväenvaltaiseen hallituspolitiikkaan. Takaisku työläisten mahdollisuuksiin käydä joukkomittaista lakkotais- telua merkitsikin sitten 1968 solmittu ensimmäinen keskitetty tulopoliittinen sopimus, joka satoi SAK:n keskusliiton työrauhavelvoitteeseen ja pakotti sen

olemaan osaltaan toteuttamassa maan hallituksen ja työnantajajärjestöjen yhteistä politiikkaa.

Puolueen hajoaminen

SKP:n sisällä pinnan alla kytenyt oikeistolainen suuntaus nousi avoimesti esiin järjestäytyneenä voimana puolueen 14. edustajakokouksessa 1966. Tämä kokous kykeni vielä torjumaan oikeistorevisionismin lopullisen esiinmarssin, mutta sen päätökset tekivät mahdolliseksi hajotustyön keskitetyn johtamisen. "Uudistajien" organisaatio muodostui ay-liikkeen toimitsijoista ja puoluelehdistön toimittajista. Hajaanusta lietsoi pää-äänenkannattaja

Kansan Uutisten koko toimitus-organisaatio.

Puolueen seuraava eli 15. edustajakokous päättyi hajaannukseen. Kokouksen kuluessa puolueen Etelä- ja Itä-Suomen piirijärjestöt katsoivat, että revisionistiset voimat olivat ajaneet puolueen tilanteeseen, jossa syntyneet päätökset olisivat merkinneet marxilais-leniniläisen kommunistisen puolueen lopettamista Suomessa. Tämän vuoksi näiden piirijärjestöjen viralliset edustajat siirtyivät pois Helsingin Kulttuuritalolta Koiton talolle, missä he arvioivat syntyneitä tilannetta. Tässä kokouksessa päätettiin perustaa normaaleja

puolue-elimiä vastaava kommunistien koko maankäsittävä neuvottelukunta sekä muut neuvottelukunnat ohjaamaan kommunistien toimintaa syntyneessä tilanteessa.

Tässä yhteydessä marxilais-leniniläistä linjaa puolustaneet saivat nimekseen "taistolaiset", kun SKP:n varapuheenjohtaja Taisto Sinisalo oli heidän joukossaan puolueorganisaation korkein henkilö.

**Juho Haavisto, Esko Koivisto
ja Timo Nieminen**

Lehden seuraavassa numerossa julkaistaan artikkelin jälkimmäinen osa

Näin elantolaisten omaisuus hukattiin

Elannon varat, kun velat on vähennetty, olivat 98 miljoonaa euroa. Summa on 700 euroa aktiivijäsentä kohden. Summa on 20 kertainen verrattuna 35 euron osuusmaksuun. Elannon todellinen arvo oli suurempi ottaen huomioon sen merkittävä asema kauppapaikkojen haltijana ja kaupallisena organisaationa. Arvio 1000 euroa jäsentä kohden ei ole varmastikaan liioiteltu.

Elannon varat, kun velat on vähennetty, olivat vuonna 1990 kirjanpidossa lähes 193 milj. euroa eli kaksinkertaiset. Markkoissa tämä oli runsaat 1,1 miljardia. Mihin on haihtunut puolet miljardiomaisuudesta markkoissa eli tuo 95 milj. euroa?

Elanto myi omaisuuttaan alihintaan. Tästä on aiheutunut menetystä nykyhintatasolla 58 milj. euroa. Esitin vuonna 1995, että Elanto ei myisi asuntojaan, koska hinnat ovat alimmillaan ja hinnat ovat kääntymässä nousuun. Nyt asuntojen hinnat ovat nousseet yli kaksinkertaisiksi. Samoin Elannon 90-luvun puolella alihintaan myymien kiinteistöjen hinnat ovat nousseet. Tein asiasta laskelmat edustajistolle vuonna 2000. Tässä olen ottanut huomioon, että hinnat ovat sen jälkeen edelleen nousseet. On tietysti eri asia, saako täyttää

Kuvassa Tannerin patsas entisen Elannon pääkonttorin vieressä. Patsaassa Tanner kääntää selkensä työläisille. Nyt saman teki Elanto omille jäsenilleen.

hintaa, mutta puoleen hintaan myyminen on lahjoittamista.

Toiseksi Hakan konkursissa Elanto menetti noin 35 milj. euroa osuuttaan Hakasaa. Tästä ja omaisuuden alennusmyynnistä omaisuuden puolittuminen lähes kokonaan selittykin. Lisäksi on joukko muita virheitä kuten KOP:n osakkeiden osto ylihintaan ennen kriisin puhkeamista.

Omaisuuden myynti alihintaan on ollut Elannon traagisin virhe sen jälkeen, kun omaisuutta hukattiin 1980-luvulla myymällä peltomaan ja joutomaan hinnalla Backaksen kartanon

maita, joilla aikoinaan laidunsi Elannon valtava karja ja lainehti vilja. Alennushinnalla myytiin 2,5 km kerraa 3 kilometrin huippu-eräyksen alue Tuusulan tien länsipuolella Vantaan joen ja lentokentän välisellä alueella, jolla on esimerkiksi Kartanonkosken asuma-alue, Aviopolar ja paljon liike- ja asuinrakentamista. Osa oli myyty aiemmin lentokenttää varten.

Näin on hukattu 99 vuoden aikana koottu Elannon ja edistyksellisen työväenliikkeen omaisuutta. Tilinpäätöksistä nähdään, että Elannon varat ovat 37 % HOK-Elannon

yhteisistä varoista ja HOK:n vastaavasti 63 %. Ilman 1990-luvun omaisuuden menetyksiä Elannon varat olisivat edelleen suuremmat kuin HOK:n puhumatkaan Backas-maiden myynnistä.

Kaikesta huolimatta Elanto oli selvinnyt konkurssikulun partaalta jäsenten tuella ja sen arvo oli yllä mainitsemani 1000 euroa jäsentä kohden. Vielä vuoden 2003 alussa Elannon edustajistolla oli seminaari, jossa edustajien ryhmätyönä suunniteltiin itsenäisen Elannon tulevaisuutta. Vain kaksi kuukautta tämän jälkeen johto toi edustajistolle esityksen itsenäisen Elannon lopettamisesta ja ajoi sen läpi kriittikistä ja vastustuksesta huolimatta. Pidän osaltani kaikissa vaiheissa huolen, ettei päätöksistä yhtyksi mielisesti ja tästä syystä kolme edustajaa jätti myös eriyvän mielipiteen tili- ja vastuuvapauden myöntämiseen itsenäisen Elannon viimeisessä edustajiston kokouksessa 30.3.2004

Elannon perinteikkään pääkonttorin juhla- ja kokouksissa Hämeentien ja Kaikkukadun kulmauksessa. Kokous pidettiin rakennuksessa, jonka vierellä aloitti leipurien Elanto vuonna 1905 jotta työväelle saataisiin hyvää ja hinnanaltaan edullista leipää. Itsenäisen Elannon alustuksen perimmäinen syy on edistyksellisen työväen osuustoiminnan aatteen ja jäsenväen hylkääminen, koska sen väitettiin olevan ristiriidassa kaupallisten liikeläsnä tavoitteiden kanssa. Samalla kun hukattiin sosiaalinen näkökulma, hukattiin mahdollisuus tarttua uusiin haasteisiin, riluun kauppaan, edistysyteen ja ekologisuuteen, terveellisiin tuotteisiin ja kotimaisuuteen.

Pekka Tiainen
Elannon edustajiston jäsen
1992-2003

Kirjoitus perustuu
puheenvuoroon viimeisessä
edustajistossa 30.3.2004

TERVETULOJA JUHLIIN

Tääl ei sit ryyppätä.

Juttu on semmottis, ettei se juhlatunnelma ain tarte ryyppäämist. Voi sitä piittä muutenki hauska, kattella näitei flikoja ja poikki kans, syöryä hyvi, juora kaffe, muistella mennei ja suunnitella tulevi, simmottis lunkist, vai kui?

Jos nyt kuiteski jottai tulis otetuks, nii ryyppätä sit iha vähä vaa. Oteta korkeintas iha yhret tai kahret vaa- ja maistella niit hittast niinku oike herrasmiähet ja daamit. Sit voi otta vaik jottai viini, ettei ain koskist tai votka kauhioi määri, vai kui?

Jos ny kuiteski tulis ryyppätyks enempi, tai paljo enempi, nii ei ainaska ruveta hoilama! Se on simmottis, et ko juavuksis oleva ihmiset laula, nii ei sitä kukka viitti mielelläs kuunnella. Et ei sit hoiloteta, olla hilja vaa juavuksis, vai kui?

Jos ny kuiteski ruveta hoilama juavuksis, nii ei sit lauleta mittä härskei värsyi. Ei se loppuje lopuks ol mittä hauska et ain tarttis ol nii härski. Voi sitä olla juavuksis iha sivostiki, vai kui?

Jos ny kuiteski hoiloteta härskei värsyi, nii ei ainaska hoilata nii kovi, et joku naapureist sattuis tule valittama. Jos ny kuiteski joku naapureist sattuis tulema ja valittama, nii pyyretä sit vaa kauhiast anteks, eikä ruveta tappelema!

Jos sit kuiteski ruveta tappelema, nii tapella semmottis iha pikkase vaa, ettei tul mittä yleist mekkala. Jos siit sit kuiteski tule semmone kauhia ylene mekkala, nii lähretä ainaski aikanas livohka, ettei kaik men iha piäle, nii sit seuraaval kerral EI RYYPÄTÄ YHTÄ, VAI KUI!

Tarinan kertoi Bertta Laine

Aarne Saarisen kyseenalainen perintö

SKP:n entinen pitkäaikainen puheenjohtaja Aarne Saarinen kuoli 13. huhtikuuta. Saarinen oli kuollessaan 90-vuotias. Hän oli syntynyt työläisperheeseen 5. joulukuuta 1913 Siuntiossa. Saarisella oli ay-tausta. Hän oli kivimies kuten isänsäkin. Hän liittyi kivimiesten ay-osastoon v. 1934.

Saarinen soti sekä talvi- että jatkosodan ja liittyi sotien jälkeen Suomen Kommunistisen puolueen jäseneksi toimien samaan aikaan Rakennusliiton toimisijana vuodesta 1945 lähtien. Rakennusliiton puheenjohtajaksi hän nousi v. 1954. Eduskuntaan hänet valittiin v. 1962 ja SKP:n puheenjohtajaksi v. 1966, jossa toimessa hän oli eläkkeelle siirtymiseensä sakka vuoteen 1982.

Saarinen on ristiriitainen henkilö. Hänessä kulminoituivat niin Suomen kuin kansainvälisen kommunistisen liikkeenkin ristiriidat 1960-luvulta lähtien. USA:n johdolla käyty kylmä sota sosialismia ja Neuvostoliittoa vastaan sekoitti myös kommunistisia puolueita. Espanjassa tämä tuli esiin Carillon esittämässä eurokommunismien ajatuksessa. Sen kritiikin päämaailina olivat sosialistiset maat ja niissä väitetyt erityisesti demokratiaan ja ihmis-oikeuksiin liittyvät puutteet. Ei nähty, että tämä kritiikki oli osa kapitalististen maiden luokkataistelua sosialismia ja työväenluokkaa vastaan. Vaikka sosialistisissa maissa olikin arvostel-

tavaa, tämän kritiikin olisi pitänyt antaa toteutua kommunistisen liikkeen itsekritiikin kautta.

Saarinen ei ollut Marxiin ja Leniniin kovinkaan syvälyisesti perehtynyt ja hän lähti mukaan tähän syyttelyyn. Nyt hänen kuoltuaan porvaristo itkee krokotiilinkyöneleitään tämän "hyvän kommunistin" kuoleman johdosta.

Saarinen yhdistetään erityisesti Tšehkoslovakian tapahtumiin 1968, jotka hän jyrkästi tuomitsi. Tšehkoslovakian tapahtumista voidaan olla montaa mieltä, olisiko ne voitu välttää ja miten, mutta joka tapauksessa Saarisesta voidaan syyttää siitä, ettei hän osannut ajatella tuolloin kapitalistien ja työväenluokan taistelua maailmanlaajuisena, "globaalisti".

Saarisesta ei tietenkään voida syyttää yksin edustamansa suuntauksen vahvistamisesta Suomessa. Hänellä oli paljon yhteistyötovereita ja kannattajia: Arvo Aalto, Arvo Hautala, Aarno Aitamurto ja monet muut SAK:n ja erityisesti Rakennusliiton toimitsijat.

Heidän "teoriaansa" oli, että marxilaisuus on vanhentunut; työläiset olivat omalla työllään hankkineet itselleen oman asunnon, oman Ladan ja oman kesämökin. Mihin marxilaista luokkataisteluteoriaa vielä muka tarvittaisiin?

Tämä suuntaus johti, Saarisen tosin jo ollessa eläk-

keellä, yhteen kohtalokkaimista virheistä: SKDL ja samalla vanha SKP lakkautettiin Vasemmistoliiton perustamisen tieltä. Kulttuuritalolla leikattiin lipuista pois vanhoja työväenliikkeen tunnuksia. Kuopion torilla huuto-kaupattiin vanhoja vappubanderolleja.

Me tiedämme tämän pitkälti Aarne Saariseen henkilöityneen suuntauksen tulokset: Työväenliike menetti ensin omaisuutensa, Työväen Säästöpankin, Kulttuuritalon ja Koiton talon ja nyt viimeksi Elannon. Siten alettiin maksaa poliittista hintaa. Palkat jäädettiin julkista sektoria leikattiin ja yksityistettiin, pääomat alkoivat virrata valtoimenaan pois maasta. Työpaikoilla vauhti kasvoi elämelliseksi samaan aikaan kuin sadat tuhannet saivat lörvällä kotona työttöminä.

Tämä politiikka on uusliberalistista politiikka, joka on EU:n tarpeita varten luotu. Kuinka kauaksi marxilaisuudesta kommunisti on joutunutkaan, kun kannattaa tätä politiikkaa. Aarne Saarinen oli EU:n kannattaja.

Nyt työväenliikkeen ääni tuskin kuuluu ja kommunistinen liike on hajallaan. On aloitettava kaikki alusta. Eipä siis ihme, että porvarillinen media jaksaa muistella hyvällä suosikkikomunistiaan, SKP:n entistä puheenjohtajaa Aarne Saarisesta.

Reijo Katajaranta

Hallitus vetää opiskelijoilta mattoa alta

Maaliskuussa tuhannet opiskelijat osoittivat mieltään hallituksen koulutuspolitiikkaa vastaan.

Opiskelijat ovat viime aikoina osoittaneet mieltään näytävästi. Kysyimme teologian opiskelija Vili Lehtorannalta, mistä oikein on kyse?

Vili Lehtoranta: Periaatteessa kyse on siitä, että hallitus on hylännyt opintotukijärjestelmän parantamisen. Sen sijaan hallitus kehittää opintotukea lainapainotteiseen suuntaan, vaikka

hallitusohjelmassa luvataan kehittää opiskelijoiden mahdollisuutta täysipäiväiseen opintoon. Samalla opetusministeri esittää opiskeluajan rajaamista.

Vuonna 1996 ammattikorkeakouluopiskelijat nostettiin yliopisto-opiskelijoiden tasolle korkeimman opintotuen piiriin. Vuonna 2000 opiskelijoiden asumisen tukea yhtenäistävän uudistuksen yhteydessä asumislisän korvaus-

aste korotettiin 67 prosentista 80 prosenttiin. Asumislisää saavan opiskelijan tuki nousi silloin keskimäärin 30 euroa.

Mutta nyt hallitus on varannut opintotuen kehittämisen kohdalle nolla euroa. Vaikka hallituksen selvitysmies ehdotti asumistuen vuokraton korottamista 252:een euroon, tämä torjuttiin viime syksyn valtion budjetin yhteydessä.

Hallitus tarjoaa opintolainan takaisinmaksuun pientä verohyvyyttä. Se olisi tietysti hyvä juttu niille, joiden on lainaa ollut pakko ottaa, mutta parempi olisi kehittää edellä mainittuja täysipäiväisen opiskelun mahdollisuuksia. Yksi parannus (eli lisärahaedotus) olisi asumistuen alueellistaminen, mikä pk-seudulla tarkoittaisi eräänlaista Helsinki-lisää asumisen kalleuden vuoksi. Muualla maassahan pelkällä opinto-+asumistueella tulee paljon paremmin toimeen, minkä johdosta pk-seudun opiskelijat ovat eriarvoisessa asemassa muihin nähden.

Niillä opiskelijoilla, joilla on lapsia, on luonnollisesti vielä vaikeampi opiskella täysipäiväisesti.

EU:n tuleva perustuslaki eriarvoistaa Suomen kuntia

Kaikki, jotka tätä tekstiä lukevat, mahdollisesti tietävät meneillään olevan suunnitelman rakentaa EU:sta militaristinen liittovaltio, jonka vallan takaa jokin aika sitten valmistunut EU:n perustuslakiehdotus. Tämä perustuslaki itsessään on jo kansanvalian vastainen ja ajaa vain Eurooppalaisen suurpääoman tarkoitusperiä.

Tällä perustuslailla on vaikutusta ensisijaisesti kansalliseen päätösvaltaamme - niin politiikassa, taloudessa kuin puolustuksessakin. Nämä saattavat tavalliselle kansalaiselle kuulostaa varsin kaukaisilta asioilta, mutta tulevalle perustuslaillapa on vaikutusta aivan konkreettisesti arkipäiväiseen elämäänmeoimme. Se näkyy erityisesti niissä hyvinvointipalveluiksi kutsutuissa palveluissa, joita me päivittäin käytämme.

Taannoin Hallitusten välisen konferenssin(HVK) valmistelemasta perustuslaista jätettiin kokonaan pois EU:n perussopimuksessa olevat yleislausekkeet, jotka antavat jäsenvaltioille oikeuden päättää itse julkisista hyvinvointipalveluista. Samalla perustuslakiin on esitetty määräystä, joka siirtää palveluja koskevat kauppasopimukset kokonaan EU:n toimivaltaan. Näin julkisia palveluja voitaisiin alistaa EU:n neuvoston enemmistö päätöksillä esim. Maailmankauppajärjestö WTO:n sopimuksille ja ylikansallisten yhtiöiden voitontavoit-

telulle.

EU:n kehitystä viitoittaa pääomien suuri voitontavoittelu. Tämä murentaa kovalla työllä saavutettuja toimivia julkisia palveluja, joiden ansiosta esim. köyhyys maassamme on pienempää ja naisten asema parempi kuin monessa muussa maassa.

Jo tänä päivänä näemme julkisten palveluiden alarajan seuraukset. Potilasjonot pitenevät, asuntotilanne on suurissa kunnissa rempallaan, kyläkouluja on pistetty varaan alle jne. Nyt tämä kehitys aiotaan turvata oikein lakien avulla! Jos EU:n perustuslaki hyväksytään, tarkoittaa se samalla sitä, että ne kunnat, joilla on vara maksaa ja kruisailaa, saavat ostaa palveluita yksityisiltä tahoilta. Sen sijaan suuri osa Suomen kunnista,

joilla ei yksinkertaisesti ole varaa palveluiden ostamiseen, joutuvat syöksykierteeseen ja lopulta ahterilleen makkamaan.

Vain niillä, joilla on varaa maksaa, saavat sen mitä haluavat. Julkisten palvelujen ja sosiaaliturvan yksityistämistä tulee vastustaa. Valtion ja kuntien tulee kyetä turvaamaan julkiset palvelut kuntalaisille tasapuolisesti. Hyväksymällä EU:n perustuslain lyödään pelkäästään viimeinen naula arkkuun, jossa makaa tasaveroinen, suomalainen aluepolitiikka.

**Antti Siika-aho,
Haapajarvi**

Suomen maaseutuun kuuluu oleellisesti vielä 50- ja 60-luvuilla heinäseipäät, ja maatalous elätti niukasti mutta kuitenkin miljoonia ihmistä. Tämä oli väärin, tämä ei enää vetele, sanoo 2000-luvun EU.

Kommunistien Liitto haluaa vahvempaa liittolaispolitiikkaa

Kommunistien Liitto linjasi Hermannin kerholla Helsingissä 27.3. pitämässään vuosikokouksessa erityisesti kantaansa kommunistien liittolaispolitiikan osalta. Liiton kokouksessaan hyväksymässä toimintasuunnitelmassa liittolaispolitiikka oli näkyvästi esillä.

Kommunistien Liiton lähijän tavoitteena nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa on luoda laaja demokraattinen rintama yhteiskunnan demokratisoimiseksi ja vallan palauttamiseksi demokraattisille voimille. Yhteiskunnan demokratisoiminen on prosessi, joka luo edellytykset yhteiskuntakehityksen kääntämiselle sosialistiselle kehitysuralle. Demokraattisen rintamapolitiikan tärkein tehtävä on puolustaa työtätekevän kansanosan taloudellista ja sosiaalista toimeentuloa ja elämänvarmuutta ja näin irrottaa Suomi EU:sta ja sen usuoikeistolaisesta talouspolitiikasta. Tähän laaja demokraattinen rintama on välttämätön ja kommunisteilla on erityinen velvollisuus ja mahdollisuus toimia aktiivisesti tällaisen rintaman rakentamisessa. Rintama ei rakennu ilman vahvaa marxilais-leniniläistä kommunistista puoluetta, joka pystyy toimimaan laajan kansanrintaman kokoamisen moottorina olemalla yhteistyössä kaikkien niiden yhteiskuntaryhmien kanssa, jotka eivät aja kapitalistien etuja vaan vastustavat monopolien ylivaltaa.

Käsitys kansanrintamasta ja sen välttämättömyydestä erottaa meidät sekä KTP:stä että SKP:stä. Molemmat puolueet näkevät tällä hetkellä demokraattisen rintaman rakentamisen tehtävän liian ahtaasti ellei peräti torjuttavana. KTP odottelee ääriavemistolisaittain, että puolue jossain vaiheessa kerää jokuaitin uusia valmiita jäseniä ja suorittaa ilman välivaiheita tapahtuvan siirtymisen sosialismiin. SKP taas haluaa sisällyttää itselleen demokraattisen rintaman tehtävät ja kerätä lähelleen kaikenlaiset kansanvaltaiset liikkeet. Kommunistien Liitto puolestaan katsoo, että kommunistien tulee järjestäytyä itsenäiseksi marxilais-leniniläiseksi puolueeksi ja esittää aktiivista sekä keskeistä osaa laajan itsenäisen monopolienvastaisen liiton organisoimiseksi maahamme.

Tällä hetkellä meillä on käytössä kaksi suuntaa liittolaispolitiikan kehittämiseksi. Eduskuntavaalien alla oimime mukana perustamassa itsenäisten järjestöjen liittoa, Muutosvoimat Suomi rpp:ta, joka otti tehtäväkseen yhteiskunnan demokratisoimisen ja irtaantumisen EU:sta ja EU:n talouspolitiikasta. Tällä hetkellä yhteistyön kehittäminen Muutosvoimissa huonosta eduskuntavaalituloksesta huolimatta toimii edelleenkin. Hyvänä esimerkkinä tästä on yhteinen toiminta EU:n perustuslakikysymyksessä. Toinen suunta liittolaispolitiikan kehittämiseksi on yhteistyö KTP:n ja SKP:n kanssa. Tähän mennessä KTP on yhteistyöstä kieltäytynyt, mutta yhteistyömme SKP:n ja sen ympärillä olevien voimien kanssa sujuu hyvin. SKP-yhteistyö edustaa työväenluokkaa edustavien voimien kokoamista yhteen ja Muutosvoimat edustaa tavoitetta työväenluokkaan laajemman liiton kehittämiseksi porvarillisen yhteiskunnan demokratisoimiseksi. Tulevalla toimikaudella tulemme edelleen kehittämään näitä molempia toimintalinjoja.

Pyrimme kehittämään yhteistyötä SKP:n, KTP:n ja Kommunistisen Nuorisoliiton kanssa, mutta sen lisäksi tarvitaan laaja työväenluokkainen puolue, joka pystyy ajamaan työläisten etuja kapitalistien hyökkäyksiä vastaan. Maahamme tulee organisoida laaja työväenluokkaa edustava, nykyisen talouspolitiikan, EU-suuntauksen muutokseen ja yhteiskunnan demokratisoimiseen pyrkivä työväenpuolue, koska ns. vanha vasemmisto, SDP ja Vasemmistoliitto, ovat hukanneet alkupeukosen tehtävänsä, eivätkä pyri eivätkä pysty toteuttamaan työväenluokan etujen mukaista politiikkaa.

Järjestömme tulevan toimikauden tehtävänä on vakiinnuttaa asemamme. Tavoitteenamme on kehittää yhteistoimintaa SKP:n ja KTP:n suuntaan tavoitteena kommunistisen liikkeen yhdistäminen marxismi-leninismien pohjalta.

Näiden tehtävien suorittamiseksi toimintamme painopisteinä tulee tulevalla toimikaudella olemaan tiedotustoiminta, osallistuminen EU:n ja EU-suuntauksen vastaiseen liikkeeseen sekä vaalityöhön. Tulevalla toimintakaudella tulemme kehittämään Kommunistien Liiton organisaatiota ja tekemään sitä tunnetummaksi joukkojen ja järjestöjen keskuudessa.

Kommunistien Liitto valitsi hallituksensa puheenjohtajaksi Kalevi Wahrmanin Porvoosta. Muut hallituksen jäsenet ovat Juha Kieksi Loimaan mlk, Esko Koivisto Vantaa, Matti Laitinen Helsinki, Timo Nieminen Karkkila, Heikki Männikkö Helsinki, Reijo Katajaranta Helsinki. Varajäseniksi valittiin Juhon Haavisto Helsinki, Ilmari Huuskonen Helsinki, Antti Siika-aho Haapajarvi, Pauli Kettunen Helsinki ja Risto Koivula Tampere.

Voiko terrorismin vastaisen sodan voittaa?

Terrorismi yhdistetään useimmiten Osama bin Ladeniin, mutta samaa voi sanoa myös George W. Bushista ja Ariel Sharonista.

Helmikuussa amerikkalainen uutistoimisto CNN esitti televisiossa kysymyksen kuinka terrorismin vastainen sota voitetaan? Kysymykseen sisältyy ajatus, että se on voitettavissa sotimalla. Jos CNN olisi kysynyt kuinka terrorismi lopetetaan, olisi päästy vastaamaan varsinaiseen asiaan ilman johdattelua.

Ennen muita amerikkalaisten kannattaisi miettiä, miksi terroristit iskevät juuri heihin. Myös sekä iskujen kohteiksi joutuneiden että vähän muiden kannattaa miettiä missä oikein mennään.

Terroristeilla, jotka uhraavat jopa oman henkensä, täytyy olla jokin vahva motiivi. Mikähän se voisi olla? Sanotaan, että 11.9 iskujen päätekijät ja Osman Bin Laden olivat saadeja. Siksi yhtenä esimerkkinä voi tarkastella Saudi-Arabiaa, jota pidetään valtaviin öljyvarjensa vuoksi yhtenä maailman rikkaimmista maista.

The World Factbook (CIA) mukaan vuonna 2000 Saudi-Arabian väkiluku oli 22,8 miljoonaa ja bruttokansantuote 232,0 miljardia dollaria eli 10 500 dollaria henkeä kohden. Vertailun vuoksi todettakoon, että Suomessa, jossa ei ole mahtavia luonnonvaroja eivätkä asiat ole muutenkaan esimerkillisellä mallilla, bkt oli 23 462 dollaria henkeä kohden – 123 prosenttia suurempi kuin Saudi-Arabiassa!

The World Factbook kertoo, että maailman öljyjätin, Saudi-Arabian vienti oli samaan aikaan 3561 dollaria asukasta kohden. Suomessa se oli 9990 dollaria eli 180 prosenttia suurempi! Tästä on aiheutunut kansan osattomuus, josta kertoo yksityinen kulutus. Se oli 137 miljardia dollaria, 3 689 dollaria asukasta kohden. Suomessa vastaava luku on 11 750 dollaria. Pienestä yksityisestä kokonaiskulutuksesta huolimatta toisilla on, toisilla ei ole. Vajaa kymmenen prosenttia saudeista kulutti vuodessa 18 547 dollaria. Loput yhdeksänkymmentä prosenttia kulutti 1 983 dollaria vuodessa. Se on 165 dollaria (1 068 markka) kuukaudessa!

Miten ihmeessä rikkaassa maassa kansa elää köyhästi?

Siksi, että Saudi-Arabian öljy-kenttien toimiluvat omistaa Ara-

bia-Amerikan Oil Company (Aramco). Se luovuttaa öljyvoitoista Saudi-Arabialle 50 prosenttia voitoista (Fokus, Otava). Tähän sisältyy se, että Saudi-Arabiasta viedään raaka-öljyä ilman jalostusta, vaikka vasta jalostuksessa (sadoiksi korkealaatuiseksi tuotteiksi) syntyvät öljytuotannon varsinaiset voitot ja rikkaus. Tämän ovelan ”kaupan” vuoksi Saudi-Arabian kansa jää rikkaudesta osattomaksi.

Saudi-Arabiassa kansa elää vahvan ja julman diktatuurin ikeessä. Sen poliittinen tietoisuus on heikko olemattoman luku-aidon ja opetuksen vuoksi. Melkein ainoana opin lähteinä ovat muslimien medressekoulut ja moskeijat. Kun USA anastaa saudien rikkauden ja suojelee kansallisia etujaan sekä saudien julmaa sortovaltaa lukuisilla vahvoilla sotilastukikohtilla, syntyy kansassa katkeruutta, joka muodostaa muhavan kasvualustan terrorismille.

Saudi-Arabian lisäksi Yhdysvalloilla on sotilastukikohtia 125 maassa.

Niissä palvelee lähes viisisataatuhatta hampaisiin asti varusteisella aseteknologialla varustettua miestä. Jenkkipojat eivät ole niissä lomailmassa veronmaksajien kustannuksella. Päinvastoin. Ne valvovat yötä päivää Yhdysvaltojen öljy- ja muiden yhtiöiden etuja, kun ne anastavat valloittamisensa maiden rikkauksia omien kansallisten etujensa nimissä. Lisäksi Yhdysvallat tukevat lukuisia maita, joissa ei ole sotilastukikohtia, mutta joissa hallitsevat heille uskolliset marionetit tai/ja diktaattorit. Näistä kannattaa mainita Israel, jonka elintilan laajentamista palestiinalaisten kustannuksella ja heidän kaiken puolista sortoa USA tukee 50 miljardilla dollarilla joka vuosi.

Tässä kannattaa todeta, että toisen maailmansodan jälkeen Israelin nokkamiehet ja naiset harjoittivat nykyisen kaltaista suoraa terroritekoja sen aluetta hallitsevia englantilaisia vastaan. Englantilaisen kantti ei kestänyt juutalaisten terroria. He antoivat periksi. Niin syntyi Israelin valtio.

Yhdysvaltojen ulkopoliittikan tehtävänä on suojella

sen kansallisia monopolietuja kaikkialla maailmassa. Se on etujen valvomista toisten maiden ja kansojen kustannuksella. Yhdysvallat pitää kansallisena etunaan ja oikeutenaan kahmia ilmaiseksi tai halvalla maailman mineraali- ja energiavarat. Siihen muiden on alistuttava. Ne, jotka eivät alistu ovat vähintään pahoja tai jopa teoistaan riippumatta terroristeja.

George W. Bush juniorin julistama sota terroristeja vastaan on saanut maailmanlaajuiset mittasuhteet. Sitä ruokkii globalisaatio, joka lisää maailman kansojen pahoinvointia ja lisää kurjuutta. Se luo pohjaa terrorismin lisääntymiselle. Siksi kaikkialla kalistellaan aseita ja militarismi on voimissaan. Armeijoita järjestellään uusiksi, luodaan nopean toiminnan joukkoja jne. Sotaa terrorismia vastaan ei kuitenkaan voi kukaan voittaa, ellei sen syytä, syntyjä syviä poisteta. Terrorismin vastaisen sodan vaikutukset tuntuvat ja tulevat kaikkii kaikille.

Kalliiksi se tulee myös Suomelle. Jo nyt häärätään lakia, joka sallii ohjusten, hävittäjien, tykkien ja panssarivaunujen, sanalla sanoen sotaväen koko voiman käytön sodassa terroristeja vastaan. Armeijaa valmistetaan sotaan, jossa on vain yksi armeija. Se räiskii työkielään, jossa häviäjänä ei ole toinen armeija – häviäjiä ovat aina syyttömät ja ennen muuta sorretut ja riistetyt siviilit. Sodassa kansojen tyytymättömyyttä hyväkseen käyttäviä terroristeja vastaan ei voi muuten ollakaan.

Jos CNN olisi kysynyt kuinka terrorismi lopetetaan, se olisi saanut vastauksen. Sille olisi kerrottu, että terrorismin syynä on Yhdysvaltojen harjoittama ja johtama vapaakaupan politiikka, jolla ylikansalliset suuryritykset anastavat kaikkialla maailmassa kansojen rikkauksia, polkevat ihmis- ja itsemääräämisoikeuksia. Sille olisi kerrottu, että terrorismi ei lopu tappamalla.

Terrorismi voi loppua vain poistamalla sen syyt. Ensimmäiseksi Yhdysvaltojen on purettava ulkomailla olevat ja sen suuryritysten rosvoista tukevat sotilastukikohdat. Sen on lopetettava Israelin ja muidenkin marionettiensa tukeminen ja rahoittaminen. Sen on lopetettava yksipuolisten kansallisten etujen nimissä tapahtuva toisten maiden välillinen ja välitön riisto, sisäisiin asioihin ja oikeuksiin puuttuminen.

Terrorismin lopettamiselle ei ole muuta vaihtoehtoa, sillä maailman kansoja häikäilemätön riisto ja yhä lisääntyvä kurjuus synnyttää epätoivoa ja epätoivoisia tekoja – terrorismia.

Kai Konturi

Sosialistinen rakennustyö etenee Korean Demokraattisessa Kansantasavallassa

Korean Demokraattisella Kansantasavallalla on ollut viimeksi kuluneella vuosikymmenellä merkittäviä ongelmia omavaraisen elintarviketuotannon kehittämässä. Usean vuoden ajan on kuitenkin jo menty parempaan suuntaan – eikä vähiten siksi, että jokainen Korean kansalainen on osallistunut kykynsä mukaan maansa elintarvikeomavaraisuuden nostamiseen tähtääviin projekteihin.

Vaikka elintarvikkeista on edelleen vajaatuotantoa, tulevaisuus on valoisaa, sillä Korean elintarviketuotantoa ei uhkaa porvarillinen pikavoiton- ja omaneduntavoittelu. Seuraavassa pari esimerkkiä vuoden 2004 aikana loppuunsaattavasta elintarviketuotantoa kehittävästä projektista, jotka perustuvat alueen asukkaiden saumattomaan yhteistyöhön.

Uutta viljelysmaata vuorovesialueesta

Viljelymaan laajentaminen Korean länsirannikon vuorovesialueille on merkittävä saavutus elintarviketuotannon parantamiseksi. Viime vuosina on kampanjoitu monin tavoin vuorovesialueiden ottamiseksi maatalousmaaksi Korean laajalla rannikkoalueella. Projektit ovat saaneet aikaan useiden uusien mautilojen perustamisen näille vesijättömaille.

Eteläisen Phyanonin provissin ihmiset aloittivat oman projektinsa viime vuonna, kohteena Onchon alueella sijaitseva Kumsongin vuorovesialue. Projekti on suurudeltaan valtava. Maata on poistettu 1 366 500 kuutiometriä, kuivatus ja kastelukanavia on rakennettu 150 kilometriä, kalliota on siirretty 10 000 kuutiometriä ja penkereitä on rakennettu 44 kilometriä.

Hankkeen pääasiallisena työvoimana ovat olleet lähiseudun kaupungeista tulleet nuoret sekä alueen teollisuustyöläiset. Hankkeen toteutumisen aikataulussaan on varmistanut paras käytettävissä oleva tekniikka.

Hankkeen jouhevan etenemisen on varmistanut toisaalta asiantunteva johto ja toisaalta lähiseudun kaupunkien, maakunnan ja alueen teollisuuslaitosten tuki kaikkien esiin tulleiden ongelmien ratkaisemisessa.

Kunhan rakennustyötä saadaan päätökseen alueen maatalousmaaksi soveltuva alue kasvaa merkittävästi. Vuorovesialueiden saattamisella maatalousmaaksi on kaiken kaikkiaan suuri merkitys ruuantuotannon omavaraisuuden kohottamiselle.

230 hehtaarin kalankasvatustuotanto valmistui

Laajamittainen kalankasvatustuotanto valmistui Waudon alueelle Nampon. Laitoksen vedensaanti on turvattu erinomaisesti ja kalojen ruokinta on tieteellisen tarkasti valvottua. Rehuna hyödynnetään mikro-organismeja, luonnonravintoa ja lähiseudulla kasvatettavien sikojen ja ankojen ihmisravinnoksi kelpaamattomia osia. Rehunvalmistuksesta huolehtii vastavalmistunut rehutehdas. Laitoksen tuotanto on ajanmukaisesti tietokoneistettu.

Kalanviljelylaitoksen alue on luonoltaan hyvin viehättävää ja kaunista. Alueelle on rakennettu kaksisataa uutta asuntoa laitoksen työntekijöille.

Kalanviljelylaitoksen rakentamista vastasivat läheisen Nampon kaupungin asukkaat. Rakennusalueelta jouduttiin kuljettamaan pois 2 miljoonaa kuutiometriä maata, alueelle rakennettiin 300 rakennusta, 10 pumppuasemaa ja yli 100 kasvatusallasta. Joko kaupunki osallistui rakentamiseen kaupungin puoluekomiteoiden ohjauksessa. Alueen teollisuuslaitokset toimittavat kaikki rakentamiseen tarvittavat materiaalit ja välineet.

Hankkeen suunnittelijat ja johto teki parhaansa, jotta hankkeessa voitiin hyödyntää uusinta ja parasta käytettävissä olevaa teknologiaa. Tiedemiehet vastasivat tarvittavien rehujen kehittelystä.

Mainitsemisen arvoista on myös se, että monet hankkeen luomat innovaatiot ovat peräisin nuorilta kansalaisilta. Nuoret rakentajat ottivat ratkaisavakseen kaikkein vaativimmat haasteet, joita rakentajat kohtasivat. Tämän saumattoman yhteistyön ansiosta Nampon alueella on tänä päivänä toiminnassa 230 hehtaarin laajuinen kalanviljelylaitos.

Korea-lehdestä kääntänyt ja toimittanut Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Tasapuolinen naamiointikielto

Mielenosoittajien naamiointikielto on tärkeysjärjestyksessä ohittanut sellaiset pikkuongelmat kuten jatkuvasti kasvava työttömyys, huume- ja muu rikollisuus, kansan syvenevä jakautuminen jne. Naamiointikiellon primus motorina on toiminut kansanedustaja Oinonen. Hän sai kimmokkeen aktiivisuuteensa taksistaan saan taksilla Tarjan boolijuhliin 6. 12. Joku naamioitunut huligaani oli irvistellyt taksin ikkunan takana ja olipa ilmassa ollut jopa epäystävällisiä huutoja. Johan siinä juhlatunnelma katoaa ja syntyy aggressiivisia ajatuksia moista rupusakkia kohtaan.

Kuokkavierastapahtumaan osallistujien mielipiteet ovat järjearviä ja tosia. Osa juhlijoista on veronmaksajien kustannuksella eläviä loisia. Osalle linna olisi oikea koti, ei kuitenkaan presidentin linna. Osa pitäisi kiireesti toimittaa alkoholitiparantolaan. Joukossa on tietysti rehelliisiä kansalaisia, ovatko sitten kutsuttu silm-

lumeeksi tai muuten.

Näin ollen 6.12., kuten Vapunakin, mieltä voitaisiin osoittaa myös ilman naamioita. Jos kuitenkin kielto tulee, niin tehtäköön siitä kattava. Kiellettäen myös poliiseilta pleksit ja peltilevyt, joiden takaa he pamputtavat mielenosoittajia. Selekstei luettava nimilappu rintaan mahdollisia oikeusjuttuja varten.

Jeesus- ja Israel-marssit tulisi myös kieltää. Niillä marsseilla ulkokullatut fariseukset naamioituvat kristityn kaavun alle. Vasta muutama kuukausi sitten olemme ohittaneet suuren naamiointijuhlan eli joulun pukkeineen ja tonttuineen. Pukinkin naamiointi pitäisi kieltää, jos halutaan olla tasapuolinen. Joulupukki on kuitenkin yksi rengas kehdestä haetaan kestävässä kansalaisten huijauksessa - ellet ole kiltti ei tule pukkia jne. Aikuisiällä poliitikot ja ay-johtajat huijauvat meitä. Kun tyydytte pienin tai olemattomiin palkankorotuksiin työllisyys paranee. Tosin emme

huomaa kysyä millä vuosikymmenellä tai vuosisadalla. Osalla äänestäjistä on taipumusta masokismiin, he haluavat tulla petetyiksi vaaleista toiseen. Arkadianmäelle olisi kiireellistä saada naamiointikielto. Siellä on laskujeni mukaan vain 5 kansanedustajaa. Muut 195 kyllä edustavat joko itseään tai muuta ennalta määrittelemätöntä tahoja.

Jos 6.12. nähdään jotain juhlimisen aihetta, niin juhliitaan vuorovuosin. Seuraavalla kerralla Halosen vieraat menevätkin Veikko Hurstin itsenäisyysjuhlaan ja Hurstin vieraat presidentin juhlaan. Se antaisi erälle henkilölle kimmokkeen pohtia, elämmekö sittenkään hyvinvointiyhteiskunnassa. Näkymät norsunluutornista ja maanpinnalta ovat aivan erilaiset.

Reino Welling
Jämsänkoski

Koko olemassaolo on työtä

En ole syrjäytynyt, vaan rakenteiden vuoksi syrjäytetty. Mieleen nousee kysymyksiä, työn oikeudenmukainen jakaminen ihmisten kesken?, perustulon kehittäminen?, turha kurssitus tai täsmäkoulutus, joka tuskin johtaa työpaikkaan? Onko työn hakemisestakin tehty ammatti?

Millä oikeudella työvoimavirkailija nostaa kuukausipalkkaa toisten juoksuttamisesta. Pähkäillään yhdessä virkailijoihin kanssa työttömyyttä vuodesta toiseen. Työtön seikkailee yhteiskunnan tukiviidakosta toiseen, luukuttaa, täyttää papereita, haakee, anoo, huokaa tai rukoilee. Työn ja pääoman ikuinen ristiriita. Kysynnän ja tarjonnan loputtomuus. Elämmekö mekanisoidun keskiajan ja kovaakin kovemman markkinatalouden armoilla. Miten tämä voi olla demokratiaa? Eikö se olekaan. Demokratia on pelkkä kupla? Eräänlainen välivaihe ihmiskunnan pitkässä kujanjuoksussa muka henkisyteen tai voittoja tavoittelemattomaan yhteiskuntaan. Näitä asioita mietin. Ymmärrän - ja en kuitenkaan

Kun istun virastossa virkai-

lijan pakeilla, vereni kiehuu. Kymmenet haastattelutilaisuudet eivät enää pelota, itketä, naurata - ainakaan kuulustelijan nähden, missä työn saanti on sivuseikka. Sitäkin enemmän huvittaa turhan syynin jälkeen. Tiedän joskus olevani haastattelijaani viisaampi. Tuskin hän ymmärtää työstäni ja ammattitaidostani tuon vaivallista. Suutari pysyköön lestissään ja leipurilla jauhot suussaan hakiessa duunia.

Olen hoitanut ihmisiä 25 vuotta. Harjoittanut ammattiani vaihtelevalla, mutta hyvällä menestyksellä. Siksi olen työstäni ja ammattistani ylpeä. Meillä ei vain ole virkoja. Ne pitää luoda itse. Suomessa pienyrittäminen on vaikeaa.

Saamani kirjoituspalkkiot joistakin lehdistä tuovat suolarahaa, mutta pakinoitenni tuottaa henkistä tyydytystä se ei korvaa. Kirjoittaminen, jos mikä, on työtä.

Vapaaehtoistyö säästää julkisia varoja likaisin keinoin. Sen varaan ei saa hyvinvointia rakentaa. Jokainen ajatukseni, sydämeni lyönti sekä vereni kierto suonissani on työtä. Elimistöni ei siis lepää nukkuksakaan. Kokkaan ystävälleni,

hoivaan, hellin ja olen korrekki kansamatkaajalleni, tarjoan kahvit vuoteeseen, passaan ja olen passattavana joskus itsenkin, jos elinpäivä riittää.

Annankin hyvän neuvon: **Työtön ja Syrjäytynyt**-sanat pitäisi poistaa käytöstä tai kieltää lailla. Koska olen ymmärtänyt asian, olen saanut valtavan suuren työentän luodessani erilaisia ajatuksia. Ajatukset synnyttävät tekoja ja toimintaa paremman ihmisraukan puolesta. Tämän työn hintaa vapaa markkinatalous eikä byrokraatit pysty rahassa mittaamaan. Vanhettasani ymmärrän tämän - vähän onnellisempaan.

Esa Hermonen
ikä mieshoituri, Helsinki

Sotaa vastaan!

Moraalin rappio

Halonen sanoi 12.2.2004: "Suomella on hyvät suhteet USAan." Saksassa kaikui: "Saksalla on hyvät suhteet USAan". Mutta onko siihen mitään aihetta? Usa jatkaa yhä Irakin miehitystä, jota EU ja Suomi vastustivat. Onko Halonen nyt muuttanut suhtautumistaan vai hyväksynyt alusta lähtien sodan Irakia vastaan? Sitenkö on tulkittavissa hänen lausuntonsa: "Bush ei ole ongelma vaan Saddam Hussein", Lipponen ihailu Bushin johtajuuteen ja Ahtisaaren sokea usko Natoon? Että ollaan Usan koalitiossa kouluttamassa Irakiin poliiseja - ja siten auttamassa Usaa ja Irakin nukkehallintoa - aivan kuten Jätteenmäki epäilikin.

EU:ssa boikotoitiin Itävaltaa, koska Haiderin puolue pääsi hallitukseen. Haideria ei tervehditty, ei oltu näkevinään ym. Kuubaa saarretaan. EU on siinä mukana ja Suomi. Mutta kukaan ei boikotoi Usaa vaikka se miehittää Irakia. Siitä voi vetää sen johtopäätöksen, että voittamalla vaalit kansanäänestyksessä tekee suuremman rikoksen, kuin tappamalla toisen maan kansalaisia ja miehittämällä heidän maansa.

"Minä tarjoan Euroopalle tultaukkoa ja sitoudun lopettamaan operaatiot kaikkia niitä valtioita vastaan, jotka lupaavat lopettaa hyökkäykset muslimiejiä vastaan tai olemaan sekaantumasta heidän asioihinsa."

Osama bin Laden oletetaan videonauhana puhujaksi. Euroop-

pa torjui bin Ladenin tarjouksen rauhasta. Perusteena oli, että "Terroristien kanssa ei neuvotella." Pöytä! Euroopan johtajat lappaavat hanhenmarssia Bushin pakeille, miehen joka on tämän hetken suurin valtioterroristi. Samoin Blairia ei kukaan EU:ssa karttele kuten Haideria aiemmin. Terroristien kanssa neuvotellaan siis päivittäin, heidän seuraansa suorastaan kilvan marssitaan.

Hitler piti keskitysleirejä: se oli väärin. Kun ulalaiset pitivät keskitysleiriä ja polkevat ihmisoikeuksia, eivätkä anna vangeilleen sotavangin statusta, on peräti kummallista, ettei Bushia ole jo kiikutettu Haagin tuomioistuimeen. Mutta ei viitsitä olla kriittisiä! Suomi kuitenkin jatkaa samalla matalalla profiililla, missä Irak, Libya ja muut pienet maat laitetaan kauppaboikottiin niiden tekojen tai luultujen aikeiden vuoksi.

Jatketaan Usan perseen nuolemista, sen verran ainakin, minkä oksennusrefleksiltä pystyy - Lipponen on jo makunut tonttunut. Ummistetaan korvat ja silmät kaikelta pahalta, mitä Suuresta Lännestä puhutaan ja pidetään Bushin koalitiota Irakissa Herran sotajoukkoina. Kuunnellaan sitäkin herkemällä korvalla Usan propagandaa pahoista mustapartaista muslimisedistä, jotka kadehtivat Usan vapautta ja demokratiaa?

- Perkele, niin me emme tee!

H.A.
Helsinki

EU:n perustuslaista äänestys Britannianssa

Englannin pääministeri Tony Blair, joka aiemmin oli sanonut, ettei EU:n perustuslaista tarvitse järjestää kansanäänestystä ja että se voidaan hyväksyä pelkästään parlamenttikäsittelyssä, on kääntänyt kelkkaansa. Blair joutui tekemään täydellisen takinkäänöksen ja taipui kansanäänestyksen kannalle, kun vaatimukset kansanäänestyksestä kasvoivat kasvamistaan ja alkoivat hallita yleistä mielipidettä.

Kyse on enemmästäkin kuin EU:n perustuslaista, koko EU:n kehityksestä. Englannin päätös saattaa kaataa koko EU:n perustuslakihankkeen. EU:n perustuslain hyväksyminen edellyttää yksimielisyyttä jotta se voi tulla hyväksytyksi. Tanska, Irlanti, Luxemburg ja Hollanti, sekä useimmat muutkin EU-maat, ovat jo myös päättäneet järjestää kansanäänestyksen EU:n perustuslaista. Muutos on jo niin kattava, että se voi kaataa jopa NATO vetoisetkin hankkeet EU:n yhteisenä puolustushankkeena. Paine siihen suuntaan kuitenkin kasvaa.

Suomi on tällä hetkellä maassa, jossa maamme elitti on kaikista

jääräpäisimmän vastustanut kansanäänestystä EU:n perustuslaista, vaikka asia on suoranainen kohtalonkysymys. Asettuisihan EU:n perustuslaki voimaan tullessaan yksiselitteisesti oman perustuslakimme yläpuolelle. Paineet kansanäänestyksen järjestämiseen on siis täälläkin perustellut. Lisäksi kansan selvä ja suuri enemmistö vastustaa Suomen NATO jäsenyyttä, joka myös liittyy EU:n Perustuslain sisältöön.

Kyse on niin mittavista asioista, ettei kyseeseen voi tulla mikään muu kuin selkeä kansanäänestys, jossa vaatimuksena ja tavoitteena on sekä EU:n perustuslain että NATO hankkeen kaataminen. Muutos kansanvaltaiseen demokratiin edellyttää koko Euroopan Unionin kaatamista. Vain aktiivinen rauhantahtoinen ulkopoliittikka ja maamme täydellisen itsenäisyyden ja suvereenisuuden palauttaminen, voi muuttaa talouspolitiikan työtekevän kansamme edun mukaiseen suuntaan. Siis selkeä ei EU:n perustuslailla ja Natoille.

Kä/Juho Haavisto

Tukea **Kansan äänelle**

Paavo Heikkinen 15,20; Kalle Wahrman 15,00; Väinö Pietikäinen lipaskeräyksellä 39,10; Tarja Männikkö 171,30; Ari Stenvall 10,00; Armeijaton Suomi 50,00; Vuokko Kangas 18,00; Paavo Junttila 50,00; Juha Kieksi 20,00; Vili Lehtoranta 5,00; Hannu Kautto 40,00; Reijo Katajaranta 20,00; Timo Nieminen 30,00; Eira Kärki 20; Eero Hakso 50,00; Heikki Männikkö 10,00.

OKO 554114-227966

Toivo Tuomisalo on poissa

Hyvä ja uskollinen toverimme Toivo Tuomisalo on nukkunut pois. Toivo syntyi v. 1923 Lahdessa. Ajan vaatimusten mukaan hän joutui heti kansakoulun päättettyään ansaitsemaan oman leipänsä. Omasta kokemuksestaan oppineena osasi Toivo alusta saakka valita oikean puolensa työläisten riveissä.

Työ kuljetti hänet Helsingin Vallilaan, jossa hän asui elämänsä loppuun saakka. Elämäntyönsä hän suoritti kumi-verstaalla ja oli silloisen Kumi- ja Nahkatyöväen liiton aktiivijäsen. Kova työ vaati myös veronsa ja niinpä hän joutui jäämään ennenaikaiselle eläkkeelle ammatista seuranneen vamman vuoksi. Toivo tuli varhain 50-luvulla SKP:n jäseneksi ja me kaikki, jotka tunsimme hänet läheisesti, olimme tuntemaan hänet lujana työväen miehenä, jolla aatteen tuli paloi vaikeuksista huolimatta voimakkaana.

Kun työväenliike ajautui vaikeuksiin 80-luvulla, oli Toivolla tiedossa se, että kehitys kohti oikeaa päämäärää on "pitkä marssi", joka kulkee erilaisten risteysten kautta. Hän tuli mukaamme perustamaan KTP:tä sen jälkeen, kun SKP lakkautettiin. Hän oli

mukanamme kadulla hakiessamme kannatusta uudelle suunnalle. Ja vielä "ikämiehenä" hän antautui myös kunnallisvaaliehdokkaaksi, minkä postin hän otti täysin vakavasti.

Koko 90-luvun ajan teimme paljon järjestötyötä ja koko ajan Toivo oli mukana kaikissa rientoissa. Hän kulki mukana Neuvostoliitossa ja myöhemmin Venäjällä. Hän jakoi kanssamme kadulla lehtiä ja keräsi nimiä eri adresseihin. Hän osallistui ja antoi panoksensa kaikkiin tapahtumiin.

Toivon me tunsimme kovana keskustelijana. Hän osasi arvostaa keskustelukumppaniaan, mutta ei jättänyt milloinkaan arvelujen varaan omaa mielipidettä. Ollessaan eri mieltä, viestitti hän tämän myönteisesti ympärilleen. Kaikkien vaikeuksien keskellä säilytti hän loppuun saakka uskonsa työväenliikkeen tulevaisuuteen seuraten kriittisesti maailman tapahtumia. Laaja toveripiiri muistaa uskollista toveriamme.

Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Reijo Katajaranta
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Ari Stenvall
Pekka Tiainen
Pauli Kettunen
Timo Kangasmaa

Pohjois-Suomen EU-vaaliehdokkaiden tilaisuus sunnuntaina 25.4. Kajaanin Kansanpirtissä alkaen klo 14.00. Puhumassa mm. Antti Siika-aho, Vesa Suominen ja Juha Häkkänen.

SFT toimii

SFT järjestää kunniajäsenien 9.5.04 Malmin hautausmaalle punaisten muistomerkeille sekä viime sodassa teloitettujen sodan- ja fasisminvastustajien muistomerkeille. Kokoonnutaan klo 11.00 Malmin hautausmaan päportille, josta siirrytään yhdessä muistomerkeille. Muistopuheen pitää **Juho Haavisto**. Tervetuloa. Järjestöliput mukaan.

SFT järjestää kunniajäsenien 9.5.04 Kivikkoon Neuvostosotilaiden muistomerkeille. Kokoonnutaan klo 12.30 Myllypuron ostarille, josta siirrytään yhdessä Kivikkoon neuvostosotilaiden muistomerkeille. Täällä tilaisuus alkaa klo 13.00. Puhuu Kai Konturi. Tervetuloa. Järjestöliput mukaan.

□□□□□

KTP:n Helsingin piirijärjestön piiritoimikunnan järjestäytymiskokous maanantaina 24.5.2004 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään myös EU-parlamenttivaaleja ja syksyn kunnallisvaaleja.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous maanantaina 3.5.2004 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeent. 67.

Käsitellään EU:n parlamentin vaaleja, alkukesän toimintaa ja kunnallisvaaleja.

Tervetuloa kaikki johtokunnan jäsenet sekä varsinaiset että varajäsenet.

Hermannin Naisten johtokunnan kokous keskiviikkona 5.5.2004 klo 18.00 Tarja Männikön luona, Vellamonkatu 6 A 1. Tervetuloa.

Kommunistien Hermannin Vallilan osaston johtokunnan kokous maanantaina 10.5.2004 klo 18.00 Männiköllä, Vellamonkatu 6 A 1. Asianä vuosikokousvalmistelut. Tervetuloa.

Kommunistien Hermannin Vallilan osaston vuosikokous torstaina 13.5.2004 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Ajankohtaisesta tilanteesta puheenvuoro Reijo Katajaranta. Kahvit. Tervetuloa.

Kokouksia

Huom! KTP:n Helsingin piirijärjestön piiritoimikunnan ensimmäinen syyskauden kokous pidetään maanantaina 16.8.2004 Hermannin kerholla klo 18.00.

Muutosvoimat Suomi rp:n liittokokous pidetään lauantaina 19.6.2004 klo 13.00 Hermannin kerholla. Hallitus kokoontuu tuntia aikaisemmin klo 12.00.

Kylävaara "taistolaisna"

"Taistolaisna" turistipötkö oli hän, ei aivotrusti.

Tuli puolueeseen, nuori mulli, oli, sehän nähtiin: ihan "trulli", Kommunisticliikkeen mikskä luuli, mitä tuli hakemaan, hyvyyttäkö vaatimaan, syntejänsä laatimaan.

Vaivalla vain tunsu tätä, missä oli suuri mätä. Nyt on ajat muuttuneet, herrain "kyyt" suuttuneet. Pakenee kuin horkas sitä, Mitä tein? Ja olin mitä? Köyhiä nyt vihaa jälleen, syylliseksi laatijilleen.

Missä onkaan silloin vika, kun on pää, niin hölö, risa. "Taistolaisuus" milloinkaan, ei sovi tyhmin maailmaan. Se pelottaa voi sitä ilkkua, jolla on valta, ketä pilkkua, Kylävaarat ain' erikseen, tekee niin kun hölmöille.

Ilkkua herrat maanittelee, tahrat puhtaaks' satuilee. Ilkoilta kun pesee päät, "lahtaritkin, syyttöminä näät"! Historia - uusiks' vaan, Vaan totuus ei oo muuttuvaa. Musta kirja, tehkää vaan, mut' ei oo teist' sen laatijaa.

Juho Haavisto

Kansan äänen Vappujuhla

Heti Vappumarssin ja Tokoinrannan juhlan jälkeen

Vapunpäivänä alk. klo 13.30

Hermannin kerholla, Hämeentie 67

Avaus: **Timo Kangasmaa** (SFT)

Puheita: **Heikki Männikkö, Pekka Tiainen, Tuija Hakkarainen** kertoo matkastaa Gazaan

Ohjelmassa Konnakööri, Bertta Laineen huumoria, ym. yllätysohjelmaa. Buffetista löytyy hernekeittoa, kahvia, voileipiä, simaa

Järjestää Kansan äänen julkaisijajärjestöt

Toivo Tuomisalo

s. 11.11.1923 Lahti
k. 27.3.2004 Helsinki

Yksi on laulu ylitse muiden: ihmisen, aatteen, luonnon ankara laulu (Eino Leino)

Lämmöllä muistaen omaiset

Toveri

Toivo Tuomisalon muistoa kunnioittaen

Kommunistien Hermannin Vallilan osasto ry
Sodan- ja Fasisminvastainen työ ry

Kansan ääni

Helsingin
Lähiradiossa
100,3 MHz
keskiviikkoisin
klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry, ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:

Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@kaapeli.fi

Muutosvoimat Suomi rp

www.muutosvoimat-suomi.fi
muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistien Liitto ry

http://kommunistit.cjb.net/

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Sähköposti: kominf@kominf.pp.fi

Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 66, 00841 Helsinki

p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansainvälistä Naistenpäivää juhlittiin Hermannin kerholla

Hermannin kerhon Naistenpäivän tilaisuudessa kaikki naiset myös kukitettiin.

Nyt olemme Vapussa, mutta ei ole pitkäkään aikaa siitä, kun Kansainvälistä Naistenpäivää juhlittiin 8. maaliskuuta Hermannin kerholla. Paikalla oli hyvin väkeä kuten tavallisesti. Juhlapuheita oli kaksi, ensin Raili Peltola Hyvinkäältä selvitti

Naistenpäivää ja sen historiaa, sitten SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa omassa puheenvuorossaan selvitti asiaa. Ohjelmassa oli myös musiikkia, jota esitti Kansan äänen Konnakööri.

Raili Peltolan mukaan: "Kööpenhaminassa vuonna 1910 kansainvälisen sosialistikongressin ohessa järjestettiin myös naisten kokous, jonka johtavana persoonallisuutena oli tunnettu saksalainen sosialisti Klara Zetkin. Kokoukseen osallistui 130 edustajaa 17 maasta, Suomesta Lida Aalle, Hilda Herrala, Aura Kiiskinen, Hilda Pärssinen ja Miina Sillanpää. Tämä kokous antoi kansainvälisen työläisnaisliikkeen tehtäväksi kamppailun yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden puolesta ja rauhan puolesta sotaa vastaan.

Kansainvälisestä Naistenpäivästä muodostettiin naisten toimintapäivä, jolloin käytiin päätäjien puheilla esittämässä vaatimuksia lapsilisästä, sosiaali- ja terveyspalveluista, kouluasioista, tasa-arvosta, samapalkkaisuudesta ym. Eduskunta, eri minis-

teriot, eri ammattiliitot sekä Yleisradio olivat käyntien kohteena.

Ongelmat yhteiskunnassa ovat vain lisääntyneet, joten nytkin tarvittaisiin joukkoliikettä ja asioihin puuttumista. Työläisnaisten toimintaa tulisi luokkakantaiselta pohjalta vahvistaa. Kansainvälistä Naistenpäivää on viime aikoina vietetty eri naisryhmien toimesta lähinnä viihteellisessä mielessä, jolla alkuperäinen Naistenpäivän sisältö on peitetty. Palauttakaamme Naistenpäivälle alkuperäisen sisältö."

Timo Kangasmaa puolestaan totei: "Tänä vuonna elämme maassamme myös työläisnaisliikkeen merkittävää historiallista päivää. Tänä vuonna tulee kulu-neeksi 60-vuotta, kun Suomen Demokraattinen Naisliitto perustettiin. Tänäa on naisten puolesta käytävä kamppailu yhtä tärkeää kuin tuolloin 1910-luvulla tai SNDL:n perustamisen aikoihin. Tänäa kamppailua naisten aseman parantamiseksi vaikeuttaa joukkoliikkeen puuttuminen. Maastamme puuttuu laaja työtä-tekevien joukkoliike. Ei ole laaja-pohjaista demokraattista liikettä kuten esimerkiksi Suomen Kansan demokraattista liittoa eli SKDL:ää. Ei ole enää voimakasta Suomen Kommunistista Puoluetta. Mutta silti on joka päivä nähtävissä lisääntyvä tarve taistella työtätevevien oikeuksien puolesta, kamppailua pysyvien työpaikkojen puolesta työttömyyttä ja pätkätöitä vastaan, kamppailua sosiaaliturvan ja terveydenhoidon säily-misen ja saatavuuden puolesta. Niin, ja taistelua demokraattisten oikeuksien säilyttämisen ja laajentamisen puolesta ja vielä kamppailu sotaa vastaan rauhan puolesta."

Raili Peltola

Edistyskellisen työvän osuustoiminnan puolesta vaaliliitolle kolme paikkaa Tradekassa

Osuusliike Tradekan vaaleissa oli SKP:n ja edistyskellisen työvän osuustoiminnan vaaliliitosta valittiin **Kajja Kissling** Varsinais-Suomesta, **Taavi Lintunen** Pirkanmaalta ja **Leena Kumpulainen** Pohjois-Savosta. Uudellamaalla paikka jäi 21 äänen päähän 6,2 %:n ääniosuudella. Listalle asettivat ehdokkaita mm. SKP, Kommunistien liitto, Kommunistinuooret ja KTP:n Helsingin piirijärjestö ja lisäksi mukana oli puolueisiin sitoutumattomia ehdokkaita. KTP:n nykyinen johto muutti KTP:n aiempaa linjaa eikä asettanut ehdokkaita yhteislistalle vaan lähti vaaliin omalla listallaan. Yhteislistalla mukana olisi tuonut paikan ainakin Uudellamaalla. Valituksi olisi tullut Pekka Tiainen. Se olisi tuonut myös paikan Tradekan hallitusliemiin.

Tässä toistui sama kuin HOK-Elannon vaaleissa, jossa Sauvon syyskuun 2003 kokouksen pää-

töksellä KTP:n nykyjohto päätti olla osallistumatta vaaliyhteistyöhön ja näin menetettiin paikka. Valituksi tuli Yrjö Hakanen ja varalle Seppo Harjunpää. Hän tai seuraavana listalla ollut Pekka Tiainen olisi noussut edustajistoon. Vuoden 1999 Elannon edustajistovaaleissa saatiin kolme paikkaa, mutta menetettiin yksi, koska keskeisiä tovereita oli jättäytynyt pois Elannon jäsenyydestä. Neljä paikkaa olisi tuonut hallintoneuvoston jäsenyyden. Se olisi auttanut merkittävästi torjumaan itsenäisen Elannon lakkauttamishanketta.

Asiat ovat kehittyneet erällä tavalla parempaan suuntaan. Vielä 1990-luvun alussa nyky-skpläiset eivät lähteneet vaaliyhteistyöhön KTP:n kanssa ja siksi menetettiin valtuustopaikkoja mm. Vantaalla. Nyt SKP on ollut mukana yhteistyössä. Tällä kertaa vaikeutena on ollut KTP:n nykyjohton halut-

tomuus vaaliyhteistyöhön, kuten on käynyt osuusliikevaaleissa. KTP:n jäsenistössä on selkeä tahto yhteistyöhön. Ratkaiseva askel menestyksen parantamiselle saadaan, kun kaikki nämä järjestöt saadaan vaaliyhteistyöhön ja yhteistyön pohjaa saadaan laajennettua niin, että mukana on omista lähtökohdistaan demokraattista muutosta kannattavia mahdollisimman laajaksi. Kunnallisvaaleissa yhteistyön muoto voidaan rakentaa niin, että muodostetaan valitsijajyhdistysten vaalirengas, jota puolueet ja järjestöt tukevat. Etenkin kunnallisvaaleissa tämä voi tarjota paremman tuloksen kuin puolueiden väliset vaaliliitot. Vaaliyhteistyön muoto on tarpeen ratkaista kuntakohteisesti sen mukaan, miten eri kunnissa asiat nähdään. Yhteisiä on tarpeen ottaa laajalti riittävästi laajan pohjan aikaansaamiseksi.

Vappumuistio

Ensin Eläintarhaan

Helsingissä kokoonnuimme perinteisesti vappuamuna SFT:n järjestämään muistotilaisuuteen Helsingin Eläintarhaan valtakunnalliselle punaisten muistomerkillä klo 09.00. SFT kutsuu yhteiseen muistotilaisuuteen kaikki työväenjärjestöt. Puheenvuoron tilaisuudessa käyttää Timo Kangasmaa. Otetaan järjestöliput mukaan. Tervetuloa. Toivomme runsasta osanottoa.

Sitten Vappumarssille

Helsingin vappumarssitoimikunta järjestää perinteiseen tapaan vappumarssin yhdessä SAK:n Helsingin ammatillisen paikallisjärjestön kanssa. Vappumarssia varten kokoonnutaan VR:n makasiinille klo 10.00. Vappumarssia Hakaniementorille ja Tokoin rantaan lähtee klo 11.00. Vappumarssia vauhdittavat Viipurin Soittajat sekä Vappumarssitoimikunnan puhaltajat. Kulkue järjestättyy makasiineilla eduskuntatalon puoleiselle rampille. Tervetuloa marssille. Osasto- ja järjestöliput mukaan sekä paljon banderolleja.

Juhlat Tokoinrannassa

Helsingin vappumarssitoimikunta järjestää heti vappumarssin jälkeen n. klo 11.45 Tokoin Rannassa vappujuhlan. Tokoin rannassa puhuvat mm. VEU:n pääsihteeri Juhani Lilja (SKP), valt. tri Pekka Tiainen (EU:n vastainen kansanrintama) sekä edustaja Irakin Kommunistisen Työväenpuolueen Suomen osastosta. Esintyjänä Tokoin Rannassa mm. Kari Peitsamo, Stilmaba- yhtye sekä Vappumarssitoimikunnan Puhaltajat. Tilaisuuden juontaa Helsingin dem. naisten puheenjohtaja Leena Brunberg. Tervetuloa kaikki paikalle.

Lopuksi Hermannin kerholle

Kansan äänen julkaisijajärjestöt sekä Hermannin naiset järjestävät vappumarssin ja Tokoin rannan vappujuhlan jälkeen perinteisen vappujuhlan ja yhteisen keskustelutuokion Hermannin kerholla, Hämeentie 67 alk. klo 13.30. Täällä esiintyy mm. Konnakööri lauluineen, Bertta Laine runoineen sekä muuta ohjelmaa. Tuija Hakkarainen kertoo kokemuksistaan vierailustaan Palestiinassa. Tilaisuuden avauspuheenvuoron käyttää SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Vappupuheenvuoron käyttää EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Männikkö. Tarjolla hyvät voileipä- ja pullakahvit sekä hernekeittoa. Tervetuloa ja kaikki paikalle.

Porvoon Vappu

Punaisten haudalla klo 9.30 puhuu AY-lakimies Mikko Vartiainen

Linja-autoasemalla klo 12.00 puhuu SAK:n johtaja Kirsti Palanko-Laaka ja paikallisjärjestön puheenjohtaja Ove Blomqvist
järjestää SAK:n Porvoon paikallisjärjestö

Haapajärven Vappu

Antti Siika-aho puhuu ja on tavattavissa Haapajärven torilla alkaen klo 10.

KIRPPUTORILLE

Kirpputori Kansan äänen ja muun toiminnan tukemiseksi on jälleen. Tällä kertaa olemme uudessa paikassa Hiekkakiventie 7 Suurkirppiksellä 2.5 - 7.5 joka päivä klo 10.00 alkaen, myyntiä on iltaan saakka. Paikka sijaitsee Pihlajamäessä kehä 1:n vieressä Malmin lentokentän liittymässä. Olemme myös lauantaina 8.5.2004 Valtterilla klo 9.00 - 15.00, Aleksis Kivenkatu 17, pöytä nro 828 on varattu.

Käännymme Kansan äänen ystävien ja tukijoiden puoleen, sillä tarvitsemme uutta tavaraa myyntipöytäni. Erityisen hyvin kaupaksi menevät radiot, kamerat yms., talouden pienkoneet, muut taloustavarat yms. Jos sinulla tai tuttavapiirissäsi on tällaista tavaraa, jota he eivät enää itse tarvitse, tuo se kirppiksellemme. Tavarana tulee olla puhdasta ja ehjää, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Tavarana voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikölle p. 701 2628 tai Esko Auervuolle p. 694 9307 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Lauantaina 8.5 olemme paikalla klo 8.00 alkaen.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin auttaneet meitä toiminnassamme.